

İntegral
Araştırma

İZMİR
SIYASİ
GÜNDEM
OCAK 2026

İçerik

BÖLÜM-1: İzmir'i Anlamak

BÖLÜM-2 Araştırma Metodolojisi

BÖLÜM-3: İzmir Memnuniyet Analizi

BÖLÜM-4: Yerel Yönetimler Performans Analizi

BÖLÜM-5: Hükümet, Kooperatif Davası ve Terörsüz
Türkiye Süreci Algısı

BÖLÜM-6: Hiçbiri Partisinin Yükselişi

BÖLÜM-7: Cumhurbaşkanlığı Senaryoları

BÖLÜM-8: Sonuç

Genel Yayın Yönetmeni: **Ümit YALDIZ**

İçerik Direktörü ve Analiz: **Ruhisu Can AL**

Veri Modelleme ve Operasyon Yöneticisi: **Evrin KUBİLAY**

SMYRNE. MOUVEMENT

190

Bu çalışmanın amacı, İntegral Araştırma'nın 2022, 2024 ve 2026 ölçümlerini birlikte okuyarak, İzmir seçmeninin gündeminin nasıl değiştiğini, bu değişimin yerel yönetim algısına ve oy davranışına hangi kanallardan yansıdığını anlaşılır bir siyasi dille ortaya koymaktır. Bulgular, İzmir'de tartışmanın giderek "büyük söylemler"den çok "gündelik hayat" etrafında şekillendiğini gösteriyor: seçmen açısından belirleyici olan, şehirde yaşam kalitesini doğrudan etkileyen somut hizmet başlıkları ve bu başlıklarda görülen yönetim kapasitesi...

Bu nedenle siyasal rekabet, kimin daha çok konuştuğundan ziyade kimin daha güven veren bir çözüm üretip üretmediği üzerinden ilerliyor.

İlgili dönemlerin karşılaştırması bize şunu söylüyor: İzmir seçmeni bir yandan eleştirisini büyütürken, diğer yandan kesin bir kopuşa gitmek yerine "bekleyen" ve kararını performansa bağlayan bir hatta ilerliyor. Bu durum, klasik anlamda yalnızca oy geçişi tartışmasını değil, sandığa gitme motivasyonunu ve seçmenin siyasetle kurduğu mesafeyi de kritik hale getiriyor. Kısacası, önümüzdeki dönemde asıl risk ve fırsat aynı yerde kesişiyor: İkna, artık daha çok "kimlik" üzerinden değil, "günlük hayatı düzeltme" iddiasının inandırıcılığı üzerinden kurulacak.

İntegral Araştırma olarak bu raporla, sahadaki bu yeni dengeyi görünür kılıyor; yerel yönetimler ve siyasi aktörler için gündemi doğru okuyan, somut önceliklere dayanan ve seçmenin güvenini yeniden üretebilecek bir stratejik çerçeve sunuyoruz.

Ümit YALDIZ

İntegral Araştırma Genel Koordinatörü

Yönetici Özeti

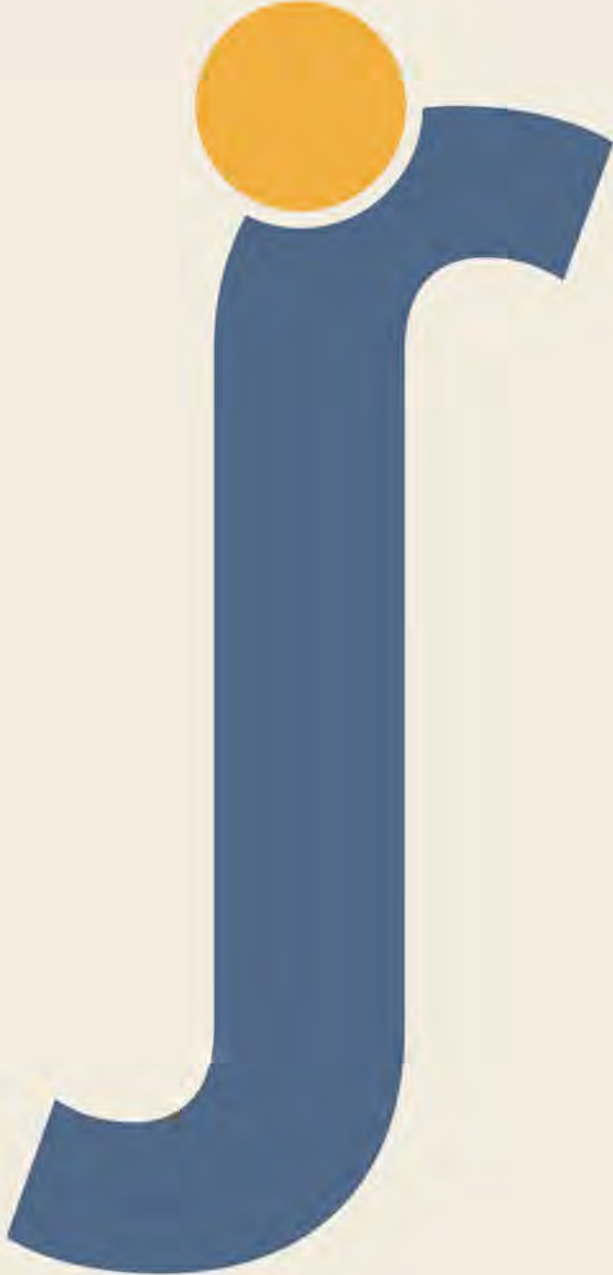
Bu çalışma, İzmir'i tek bir anketin tek bir göstergesi üzerinden değil; kentlilik/aidiyet duygusu ile dönemsel siyasi-ekonomik konjonktürün birlikte etkisi üzerinden okumak amacıyla hazırlanmıştır.

İntegral Araştırma'ya göre kentsel siyasal tutumlar, ancak gündelik hayat deneyimleri (geçim baskısı, barınma, temel tüketim) ile belediye hizmet performansının (toplu taşıma, trafik, altyapı, temizlik, sosyal destek) kesişiminde doğru anlaşılabilir.

İntegral Araştırma'nın "İzmir Siyasi Gündem" raporu bu çerçeveye, İzmir'i zaman içinde dönüşen bir toplumsal doku olarak ele alır. Çalışma yalnızca oy tercihi değil; yerel dinamiklerin memnuniyet, güven ve beklenti setlerini nasıl yeniden kurduğuna odaklanır ve "her gün karşılaşılan" hizmet alanlarının siyasal duygu durumunu nasıl şekillendirdiğini çok boyutlu biçimde analiz eder.

Raporun temel bulgusu şudur: İzmir'de kentlilik ve aidiyet hâlâ güçlüdür; ancak ekonomik baskılar ve görünür hizmet başlıkları, seçmenin değerlendirme ölçeğini giderek daha somut ve performans odaklı bir zemine taşımaktadır. Bu nedenle siyasal dengeyi anlamanın anahtarı, aidiyetin yarattığı süreklilik ile ekonomik koşullar ve hizmet deneyiminin ürettiği güncel dalgalanmayı birlikte okumaktır.

Araştırma, 3–10 Ocak 2026 tarihleri arasında 16 ilçede 2.000 kişi ile gerçekleştirilmiş; $\pm 2,2$ hata payı düzeyinde güvenilirlik sunmuştur. Örneklem mimarisinde 14 Mayıs 2023 seçim tercihleri esas alınarak siyasi kota uygulanmış ve siyasal temsiliyet korunmuştur.

İZMİR'i **ANLAMAK**

Herhangi bir stratejik analizin temeli, verinin güvenilirliğine ve temsil gücüne dayanır. Bu bölümde, "İzmir Siyasi Gündem" araştırmasının metodolojik altyapısı, evrensel araştırma standartları ve İzmir'in demografik gerçekliği ile uyumu açıklanacaktır.

İZMİR’İ ANLAMAK

Bir kavram olarak “**İzmir Duvarı**”

İzmir, 21. yüzyıl Türkiye siyasetinde yalnızca bir yerel yönetim birimi değil, mevcut iktidarın kültürel hegemonya inşası ile toplumun seküler kesimleri arasındaki mesafeyi cisimleştiren sembolik bir merkez konumundadır. Doç. Dr. **İrfan Özet** tarafından “**İzmir Duvarı**” metaforuyla kavramsallaştırılan bu durum, kentin seküler-modern atmosferi ile merkezi iktidarın temsil ettiği Milli Görüş kökenli muhafazakarlık arasındaki “**doku uyuşmazlığının**” bir sonucudur. Sosyalist ve faşist bloklar arasındaki mücadeleyi simgeleyen **Berlin Duvarı** analogisinden hareketle kurgulanan bu kavram, 2000’li yıllardan itibaren belirginleşen **laik-muhafazakâr kültür savaşlarının** ürettiği konjonktürel bir sınırı ifade etmektedir. Bu sembolik sınır, bir taraftan **Cumhuriyet modernleşmesine duyulan kentsel sadakati** tahkim ederken, diğer taraftan merkezi otoritenin “**Yeni Türkiye**” anlatısına karşı bir **direnç hattı** oluşturmaktadır.

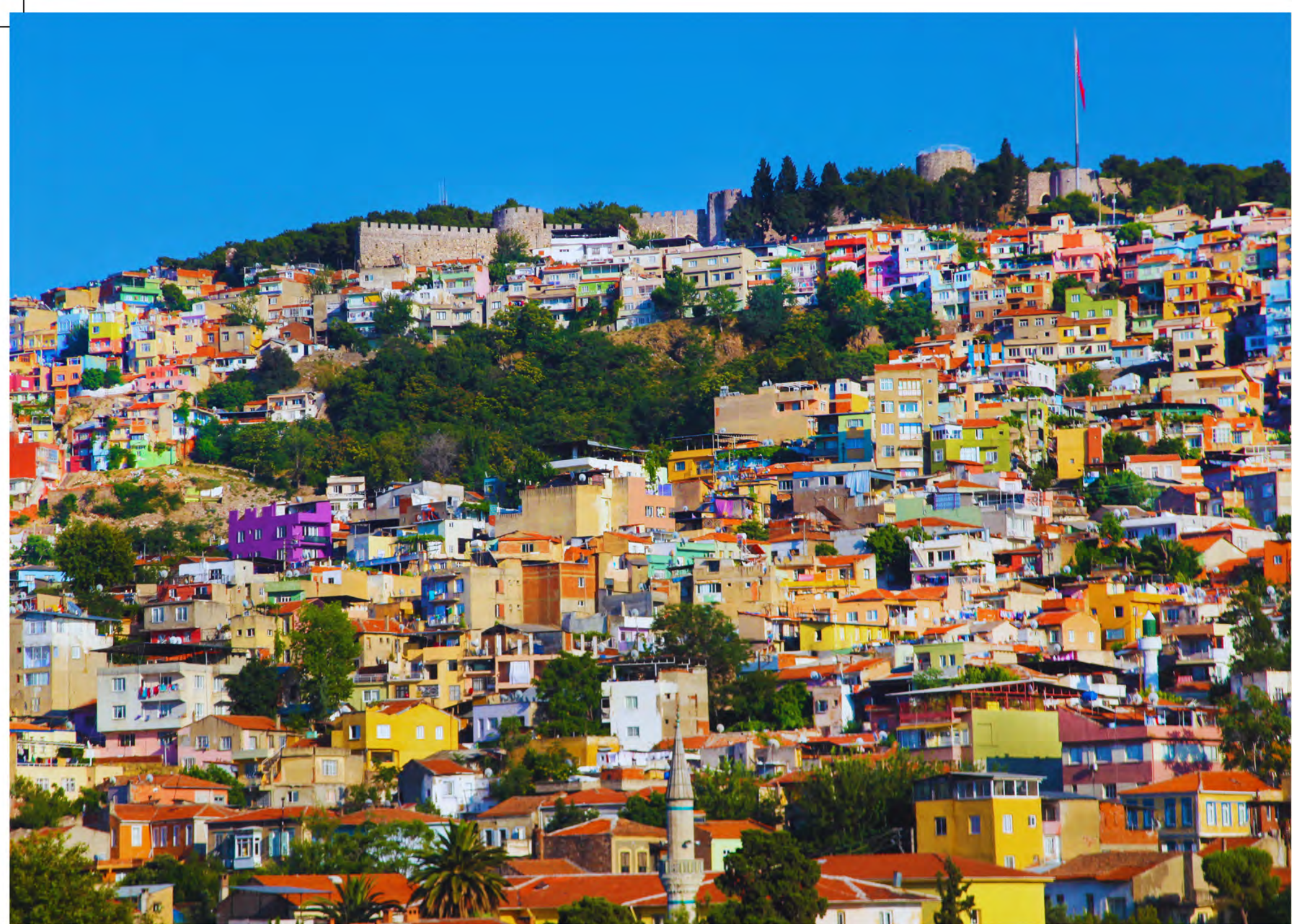

Tarihsel **Temeller**

İzmir siyasetinin genetik kodları, 17. yüzyıldan itibaren Akdeniz havzasına ve küresel ticarete eklemlenen **kozmopolit yapısında** gizlidir. İstanbul'un bürokratik vesayeti karşısında, Batı'nın ticari ve kültürel dinamizmiyle şekillenen bu siyasi iklim, kente özgün bir "**dünyaya açıklık**" karakteri kazandırmıştır. Ancak 20. yüzyılın başındaki ulus-devletleşme süreci, **kentin çok kültürlü yapısında çözülme** olarak kavramsallaştırılabilecek radikal bir kırılma yaratmıştır. Bu kırılma, aynı zamanda gayrimüslim unsurların ayrılmasıyla kentin yaşadığı demografik **homojenleşmeyi** ve bu homojenleşmenin yarattığı **tarihsel seyri** ifade eder. Bu tarihsel seyir içerisinde, kozmopolitan yapının kaybı, kenti zaman içinde **Cumhuriyet modernleşmesinin koruyucu ve savunmacı bir kalesine** dönüştürmüştür.

Demografik **Dönüşüm**

İzmir, Türkiye'nin diğer metropollerinden (İstanbul, Ankara) farklı olarak, göçle gelen nüfusu kendi yerleşik modernite anlayışı içinde **eritme kapasitesiyle** ayırır. Kentin "**güçlü çekirdek kimliği**" ve "**yaşam tarzı**", dışarıdan gelen geleneksel yapıları "modernleşme potasında" dönüştürmektedir. Özellikle Balkan göçmenlerinin kentin Levanten mirasıyla kurduğu hızlı entegrasyon, Anadolu'dan gelen muhafazakâr kitleler için de bir asimilasyon değil, **sekülerleşme modeli** sunmuştur.

İstanbul ve Ankara'da göçmenler kendi **kültürel adacıklarını** koruyabilirken, İzmir'in **seküler-modern iklimi** bu kitleleri kendi rasyonel ve dünyevi yaşam tarzına dahil etmektedir. Örneğin; Konya'dan, Erzurum'dan da Anadolu'nun herhangi bir kentinden gelen birey, İzmir'in kamusal alanına çıktığında kentin baskın **kültürel sermayesine** zamanla uyum sağlamakta; bu da siyasi tercihlerin milliyetçi-muhafazakâr eksenden seküler-demokrat eksene kaymasına yol açmaktadır.

Siyasi Kırılma Noktaları

1950-2000 arası dönemde İzmir, sanılanın aksine solun değil, Cumhuriyet değerleriyle barışık "merkez sağın" (DP, AP, DYP, ANAP) kalesiydi. Ancak AK Parti döneminde yaşanan doku uyuşmazlığı ve kentin yaşadığı ekonomik marjinalleşme, İzmir'i seküler bir muhalefet hattına itmiştir. Bir başka deyişle, AK Parti döneminde İzmir, büyük sermaye gruplarının ve dev holdinglerin merkezlerini İstanbul'a kaybetmesiyle bir "**ekonomik resesyon**" ve "**dışlanmışlık**" hissi yaşamıştır. Bu ekonomik daralmaya eşlik eden 2000'li yılların siyasal atmosferinde, orduya yönelik operasyonlar, yargının giderek siyasallaşması ve medyanın tarafsızlığını yitirmesi AKP iktidarının konsolidasyonunu hızlandırmış; tüm bu gelişmeler, toplumun seküler kesimlerinin ülkeyi yöneten muhafazakâr AKP kadrolarına yönelik kültürel mesafesiyle birleşerek **İzmir Duvarı'nın yükselmesine zemin hazırlamıştır**. Siyasi tercihlerin bu denli keskinleşmesi, rasyonel bir seçimden ziyade bir kimlik savunmasına ve sembolik bir kültür savaşına dönüşmüştür.

“

... AK Parti döneminde İzmir, büyük sermaye gruplarının ve dev holdinglerin merkezlerini İstanbul'a kaybetmesiyle bir "**ekonomik resesyon**" ve "**dışlanmışlık**" hissi yaşamıştır.

”

Tablo 1: İzmir'in Referandum Eğilimleri

Olay / Dönem	İzmir'in Tutumu	İzmir (%)	Türkiye Geneli	Stratejik Önem
1961 Anayasası	Hayır	50	Evet (%60)	Merkezi dayatmaya ve darbe hukukuna karşı otonomi arayışı.
1987 Referandumu	Evet	58	Evet (%50.2)	Ciddi statüko baskısı ortamında İzmir, yasakların kalkması için demokratik açılımı desteklemiştir.
2007 Referandumu	Hayır	51	Evet (%69)	Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesine karşı 'otoriterleşme' kaygılı savunma refleksi.
2010 Referandumu	Hayır	64	Evet (%57,9)	Yargı bağımsızlığı ve yaşam tarzına müdahale endişesiyle yükselen direnç.

Gavur İzmir Tartışmaları

1. Tarihsel Arka Plan ve Kavramsal Dönüşüm

"Gavur İzmir" nitelemesi, tarihsel kökeni itibarıyla 17. yüzyıl liman kenti demografisine dayanan sosyo-mekansal bir tanımken; modern siyasi literatürde seküler yaşam tarzını hedef alan bir "ötekileştirme" aracına dönüşmüştür. İzmir seçmeni nezdinde bu ifade, dini bir Aidiyetten ziyade; cumhuriyet kazanımları, laiklik ve bireysel özgürlüklerin sembolik bir savunma hattı olarak yeniden anlamlandırılmıştır

Gavur İzmir polemiğinin kökeni ise Erdoğan'ın 2005 yılında Başbakan sıfatıyla İzmir'e yaptığı bir ziyarete dayanmaktadır. İddiaya göre, bazı muhalefet temsilcileri ve yerel basın organları, dönemin Başbakanı Erdoğan'ın kapalı kapılar ardında veya bir teşkilat toplantısında **"İzmir'i de alıp gavurluktan kurtaracağız"** dediğini ileri sürdü. Bu iddia, resmi bir kayıt veya ses kaydıyla hiçbir zaman kanıtlanamadı ancak siyasi bir propaganda aracına dönüştü. Erdoğan ise bu iddiayı her fırsatta reddetti.

"... Bize 'İzmir'e gavur dedi' dediler. Bu ne büyük bir yalan, ne büyük bir iftiradır. İzmir'e 'gavur' diyenin kendisi gavurdur. Biz İzmir'e 'İzmir-i Aziz' diyoruz.

Recep Tayyip ERDOĞAN
T.C. Cumhurbaşkanı

"...Başbakan düzeyinde bu söz, bizim tarihimizde ilk kez dile getiriliyor. Başbakan, bunun temelsiz, köksüz, geçersiz bir yakıştırma olduğunu söylemiyor. 'Bu yakıştırmalar var. Bu yakıştırmaları önümüzdeki ilk seçimde silip atacağız' diyor. Bu yakıştırmaların ortadan kalkmasını, Sayın Başbakan seçim sonucuna bağlıyor.

Deniz BAYKAL
CHP 4. Genel Başkanı

2. Kırılma Noktası: 2015 Cuma İçten Vakası

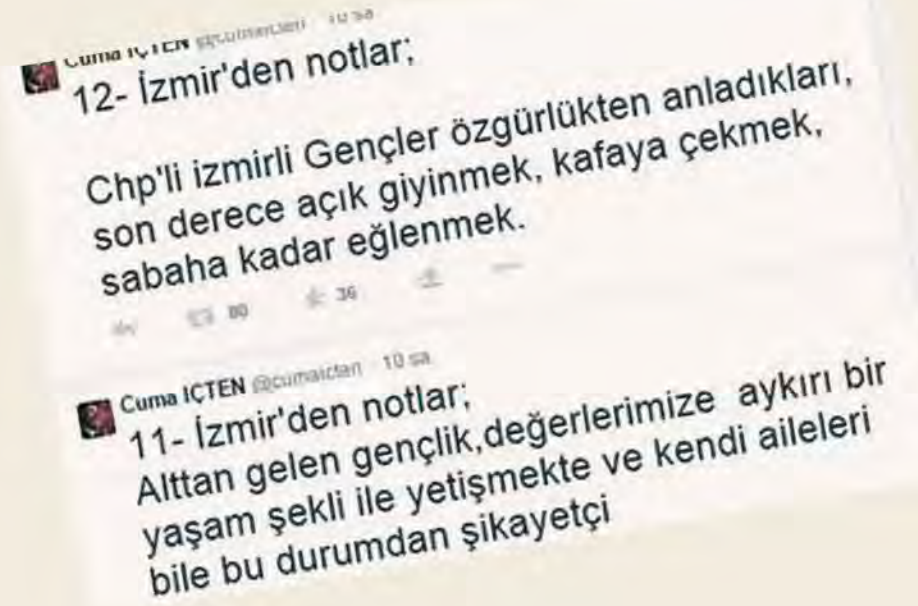
İzmir'in siyasi kimlik inşasında 2015 yılı, "dışarıdan gelen yargılayıcı bakışın" somutlaştığı bir laboratuvar örneğidir. Dönemin AK Parti Diyarbakır Milletvekili **Cuma İçten**'in sosyal medya üzerinden yaptığı paylaşımlar şu üç temel ekseninde toplumsal infial yaratmıştır:

- **Ahlaki Yargılama:** Şehrin genç kuşaklarını alkol ve cinsellik üzerinden "ahlaki bir çöküş" içinde tanımlayan söylem, seçmen nezdinde "yaşam tarzına doğrudan müdahale" sinyali olarak algılanmıştır.
- **Kentsel Kimliğin Aşağılanması:** Şehre yönelik "büyük köy" benzetmesi, İzmir'in tarihsel ticaret ve modernleşme merkezi olma iddiasına karşı bir saldırı olarak kodlanmıştır.
- **Siyasi Kutuplaşmanın Derinleşmesi:** Bu söylem, yerel yönetim eleştirilerini rasyonel bir zeminden çıkarıp, "kültürel bir hayatta kalma mücadelesi" zeminine taşımıştır.

"... Haşhaşilerin başkenti İzmir. Neden acaba? İzmir'deki CHP'lilerin AK Parti'ye, muhafazakarlara, dindarlara farklı görüşlere ve yaşam tarzlarına hiç saygıları yok. Acilen bu şehirde yaşayan demokrat ve inançlı insanların çok çalışarak bu şehrin yönetimini ele geçirmeliler."

Cuma İçten
AKP Diyarbakır Milletvekili

Hegemonya **Karşıtlığı** & "Eski Türkiye" **Nostaljisi**

İzmir'in merkezi otoriteye karşı tarihsel direnci, her türlü **hegemonik dayatmaya** karşı gelişen bir otonomi arayışıdır. 1961 Anayasası'na verilen "Hayır" oyu, kentin bürokratik vesayet veya askeri dikteye de prim vermediğinin tarihsel kanıtıdır. Ancak 2000'li yılların ortasında kent, bir dönem **endişeli modernlerin** sığınağı ve **eski Türkiye nostaljisinin** sembolik merkezi olarak nitelendirilmiştir.

Bu nostaljik cephe, 2013 sonrası dönemde yerini daha **dünyaya açık, liberal ve küresel değerlerle eklemlenmiş bir muhalefet diline** bırakmaya başlamıştır. Kentin seküler-modern iklimi, artık sadece geçmişi koruma refleksiyle değil, hukuku ve özgürlükleri talep eden **ilerici bir muhalefet odağı** olarak kendini yeniden kurgulamaktadır. Bu durum, İzmir'in kültürel sermayesini merkezi iktidarın sembolik şiddetine karşı bir **direnç kalkanı** olarak kullanmasıdır.

İzmir Duvarı: **Güncel Durum**

Türkiye'nin batıya açılan kapısı, seküler yaşam tarzının kalesi ve muhalefet blokunun tarihsel dayanağı olan İzmir, 2026 yılının başında derin bir sosyolojik ve yönetsel **dönüşüm sancısı** yaşamaktadır.

Elimizdeki "**İzmir Siyasi Gündem 2026**" araştırma verileri, 31 Mart 2024 yerel seçimlerinin üzerinden geçen sürede kentin siyasi fay hatlarının yerinden oynadığını, seçmen sadakatinin "**hizmet memnuniyetsizliği**" ile ciddi bir erozyona uğradığını ve kentin bir "**yönetilememe krizi**" algısı içerisine girdiğini tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta ortaya koymaktadır.

Bu rapor, söz konusu verileri derinlemesine analiz ederek, İzmir'in **mevcut durumunu, seçmen psikolojisindeki kırılmaları** ve önümüzdeki dönem için muhtemel **stratejik senaryoları** geniş pencereden ele almaktadır.

İzmir, uzun yıllardır "**hizmet**" ile "**ideoloji**" arasında sıkışmış bir seçmen profiline ev sahipliği yapmaktadır. Ancak 2026 verileri, bu dengenin **hizmet talebi lehine**, daha önce görülmemiş bir sertlikte **bozulduğunu** göstermektedir.

Kentte yaşamaktan duyulan memnuniyetin 2018 yılındaki **%81,2 seviyesinden 2026 başında %49,0'a gerilemesi**, sadece yerel bir yönetim başarısızlığı değil, aynı zamanda **kentsel aidiyetin çöküşü** olarak okunmalıdır. Bu dramatik düşüş, İzmirli kimliğinin ayrıcalıklı konumundan, "**mağdur**" konumuna evrildiğinin **en somut göstergesidir**.

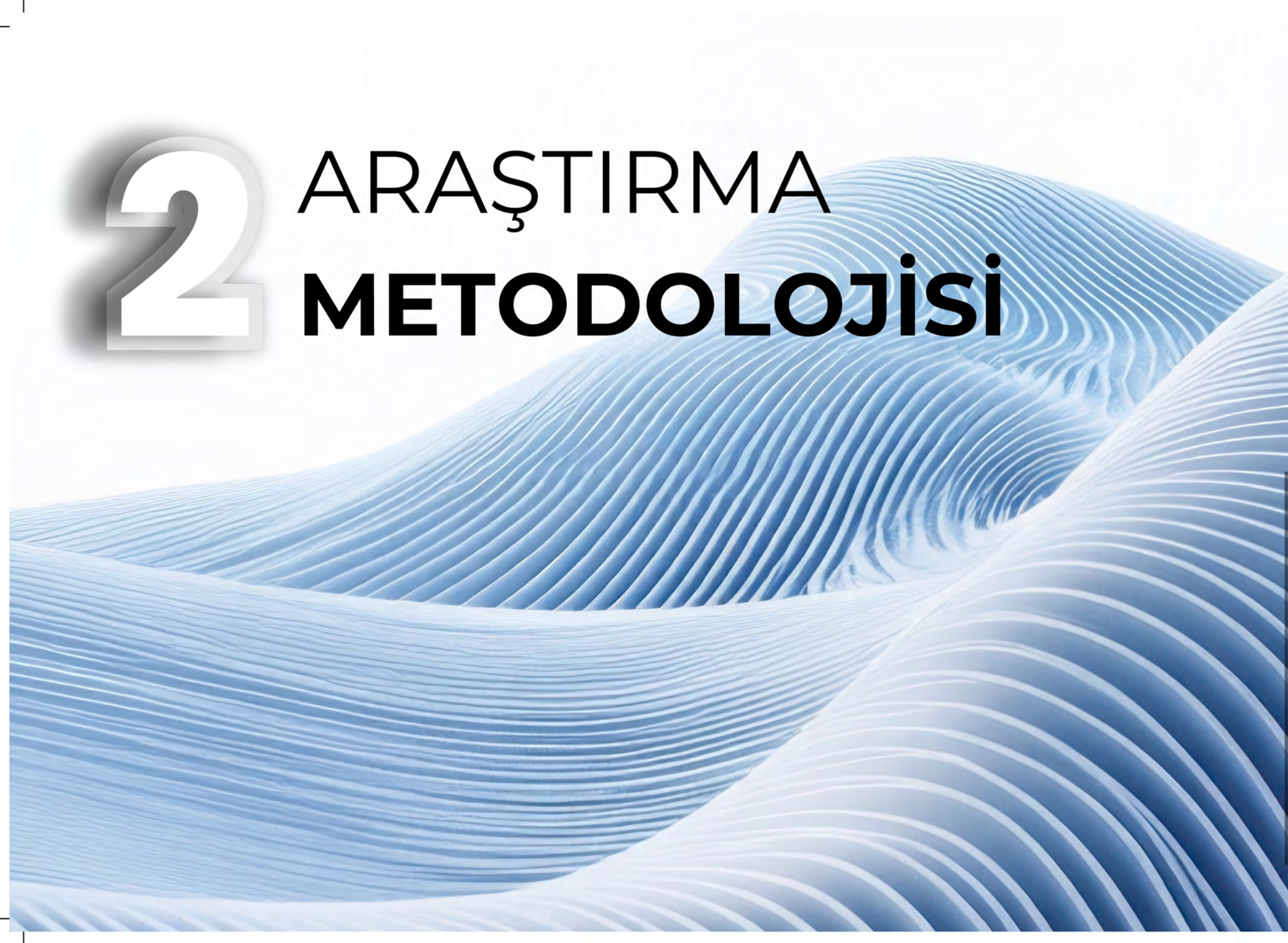

Raporda detaylandırılacağı üzere, su kesintileri, körfez kirliliği ve temizlik gibi **temel belediyeçilik hizmetlerindeki aksamalar**, seçmenin sabrını tüketme noktasına getirmiştir. Özellikle genç nüfusun ve merkez ilçelerde yaşayan kitlelerin memnuniyetsizliği, CHP'nin geleneksel tabanında **sessiz ama derin bir çatlağa** işaret etmektedir. Diğer yandan, merkezi hükümetin İzmir'e yönelik politikalarının seçmen nezdinde "**cezalandırma**" olarak algılanmaya devam etmesi, yerel yönetimin başarısızlıklarına rağmen siyasi dengenin aniden değişmesini engelleyen bir "**tampon mekanizma**" işlevi görmektedir. **Ancak bu kalkanın da zayıfladığı, verilerin satır aralarında net bir şekilde görülmektedir.**

Özellikle "**Sessiz Seçmen**" olarak adlandırılan ve mevcut siyasi aktörlerin hiçbirinde aradığı liderliği bulamayan %49,9'luk devasa kitlenin varlığı, İzmir'in siyasi geleceğinin artık "**çantada keklik**" olmadığını, aksine **her türlü sürprize açık, kaygan bir zeminde şekillendiğini** kanıtlamaktadır.

Bu çalışma, İzmir'in sadece bugününe değil, **2028 Genel Seçimleri** ve sonraki **yerel seçimlere** uzanan sürecine ışık tutmayı amaçlamaktadır.

“Kentte yaşamaktan duyulan memnuniyetin 2018 yılındaki %81,2 seviyesinden 2026 başında %49,0'a gerilemesi, sadece yerel bir yönetim başarısızlığı değil, aynı zamanda **kentsel aidiyetin çöküşü olarak okunmalıdır.”**

The background of the slide features a series of flowing, wavy lines in shades of blue and white, creating a sense of movement and depth. The lines are more densely packed in some areas, creating a textured effect.

2

ARAŞTIRMA

METODOLOJİSİ

Herhangi bir stratejik analizin temeli, verinin güvenilirliğine ve temsil gücüne dayanır. Bu bölümde, "İzmir Siyasi Gündem" araştırmasının **metodolojik altyapısı**, evrensel araştırma standartları ve İzmir'in **demografik gerçekliği** ile uyumu açıklanacaktır.

Araştırma Künyesi

Analize konu olan araştırma, 3-10 Ocak 2026 tarihleri arasında, İzmir'in demografik çeşitliliğini temsil eden 16 ilçede gerçekleştirilmiştir. Toplam 2000 katılımcı ile yapılan görüşmeler, istatistiksel olarak %95 güven aralığında ve $\pm$ %2,2 hata payı sınırları içerisindedir. Bu  rneklem büyüklüğü, İzmir gibi 4,5 milyona yaklaşan nüfusa sahip bir metropol için genel eğilimleri saptamak adına yeterli kabul edilmekle birlikte, alt kırılımlarda ( rneğin ilçe bazlı spesifik analizlerde) sapma payının artabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Araştırmada kullanılan CATI (Computer Assisted Telephone Interviewing - Bilgisayar Destekli Telefon Görüşmesi) yöntemi, veri toplama hızını artırmakla birlikte, özellikle hane halkı telefonlarına ulaşımda yaşanan zorluklar ve "utangaç seçmen" faktörü nedeniyle bazı sınırlılıklar barındırabilir. Ancak araştırmanın siyasi kota uygulaması, bu riski minimize etmiştir. Katılımcıların 14 Mayıs 2023 Genel Seçim tercihleri baz alınarak oluşturulan kota sistemi, araştırmanın siyasi temsil gücünü maksimize etmiştir

Tablo2: Siyasi Temsiliyet Denetimi

PARTİ	14 MAYIS 2023 RESMİ SONUÇ (%)	ARAŞTIRMA ÖRNEKLEMİ (%)	SAPMA (puan)	SAPMA ANALİZİ
CHP	40.9%	40.9%	0.0	Tam Uyum
AK PARTİ	25.3%	25.4%	0.1	İhmal Edilebilir
İYİ PARTİ	11.4%	11.3%	-0.1	İhmal Edilebilir
YEŞİL SOL (DEM)	7.5%	6.4%	-1.1	Hafif Eksik Temsil
MHP	5.4%	4.7%	-0.7	Hafif Eksik Temsil

Veriler incelendiğinde, CHP ve AK Parti seçmeninin mükemmel bir isabetle örneklediği görülmektedir. DEM Parti ve MHP seçmenindeki yaklaşık 1 puanlık eksik temsil, telefon anketlerinde sıkça karşılaşılan, marjinal veya kimlik siyaseti güden partilerin seçmenlerinin kendilerini gizleme eğilimiyle açıklanabilir. Bu durum, raporda DEM ve MHP ile ilgili analizlerin bir miktar ihtiyat payı ile okunmasını gerektirse de, genel tabloyu bozacak nitelikte değildir.

Demografik Dağılım

İzmir'in sosyolojisi, Türkiye genelinden **farklılaşan**, eğitim seviyesi **yüksek** ve kentlilik bilinci **gelişmiş** bir yapıdadır. Araştırma örnekleme bu yapıyı başarıyla yansıtmaktadır:

Eğitim Seviyesi: Örnekleimde lise (%31,8) ve üniversite/üstü (%29,8) mezunlarının toplam oranı %61,6'dır. Bu oran, TÜİK verilerine göre Türkiye ortalamasının üzerindeki İzmir eğitim profiliyle uyumludur. Yüksek eğitilmiş seçmen kitlesinin ağırlığı, hizmet kalitesine yönelik eleştirilerin daha bilinçli, sert ve talepkâr olmasına yol açmaktadır. Bu kitle, "ideolojik körlük" ile hareket etmekten ziyade, ödediği verginin karşılığını sorgulayan bir "müşteri seçmen" davranışına daha yakındır.

Yaş Dağılımı: 18-34 yaş aralığındaki genç seçmenin örneklemedeki payı %37,9'dur. Z kuşağı ve genç Y kuşağını kapsayan bu grup, İzmir'in gelecekteki siyasi yönelimini belirleyecek en kritik demografik segmenttir. Araştırma bulgularında bu yaş grubunun memnuniyetsizlik oranlarının en yüksek seviyede olması, metodolojik olarak gençlerin sesinin araştırmaya doğru yansıdığını göstermektedir.

Coğrafi Dağılım

Araştırma, İzmir'i "**Merkez İlçeler**" (Metropol) ve "**Dış İlçeler**" (Çevre) olarak iki ana kategoride analiz etmiştir. Merkez ilçeler (Konak, Karşıyaka, Buca vb.) ile dış ilçeler (Bergama, Ödemiş, Tire vb.) arasındaki sosyoekonomik ve politik **farklılıklar**, analizin **derinleşmesine** olanak tanımaktadır.

3

İZMİR

MEMNUNİYET ANALİZİ

Bu bölümde, İzmir'in siyasi ve sosyal dokusunu oluşturan temel temalar; **yaşam memnuniyeti**, **güvenlik algısı**, **kentsel hizmet krizleri** ve **yönetim performansı** başlıkları altında derinlemesine incelenmiştir.

Tablo3: Memnuniyet Trend Analizi

YIL	MEMNUNUM ORANI (%)	DEĞİŞİM (PUAN)	BAĞLAM VE NEDENLER
2018 HAZİRAN	81.2%		Yerel seçim öncesi iyimserlik, ekonomik krizin henüz derinleşmemesi.
2020 OCAK	80.5%	-0.7%	Tunç Soyer yönetiminin ilk yılı, pandemi öncesi stabilite.
2024 EYLÜL	61.8%	-18.7%	Ekonomik kriz, deprem sonrası kaygılar, altyapı sorunlarının başlaması.
2026 OCAK	49.0%	-12.8%	Su krizleri, körfez kirliliği, trafik, yaşam pahalılığı.

İzmir siyasetini anlamamanın anahtarı, kentsel memnuniyet verilerindeki **dramatik düşüşü** doğru okumaktan geçmektedir. 2018 yılı, İzmirli için bir "**Altın Çağ**" algısının sonu, 2026 ise bir "**Hayal Kırıklığı**" döneminin zirvesi olarak kayıtlara geçmektedir.

Grafik 1: Yaşam Memnuniyeti

Net memnuniyet daralıyor, 'kısmen memnuniyet' alanı genişliyor

■ Memnunum ■ Kısmen memnunum ■ Memnun değilim

(2018-2026)

32%
düşüş

**İzmir halkının 8 sene
içinde kentte yaşamaktan
duyduğu memnuniyet
değişimi**

Kentsel Aidiyetin Çöküşü: **Temel Nedenler**

Araştırma verilerine göre, sadece 8 yıl içinde memnuniyet oranının **32,2** puan düşmesi, sosyolojik bir **depremdir**. Bu düşüşün arkasında yatan nedenler çok katmanlıdır:

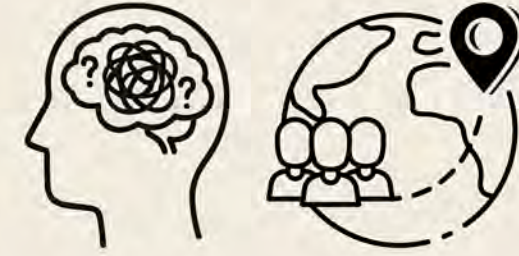
Ekonomik Kriz ve Yoksullaşma: İzmir, beyaz yakalı nüfusun ve emeklilerin yoğun olduğu bir kenttir. Türkiye genelindeki enflasyonist ortam, İzmir'in görece yüksek yaşam maliyetleri ile birleşince, orta sınıfın alım gücünü eritmiştir. Memnuniyetsizlik aslında sadece belediyeye değil, genel yaşam koşullarına bir tepkidir.

Hizmet Kalitesindeki Düşüş: Su kesintileri, temizlik sorunları ve trafik, İzmirlinin "konfor alanını" doğrudan tehdit etmiştir. İzmirli, Türkiye'nin diğer illerine göre daha "rahat" bir yaşam sürdürdüğü inancını kaybetmektedir.

Demografik Baskı ve Göç: TÜİK verilerine göre İzmir'in aldığı iç ve dış göç, kentin altyapısı üzerinde baskı oluşturmuştur. Özellikle merkez ilçelerde hissedilen nüfus artışı ve yoğunluk, yerli halkta bir "mekânsal işgal" hissi uyandırmış ve memnuniyeti aşağı çekmiştir.

Gençlerin Gelecek Kaygısı 18-24 yaş grubunda memnuniyet oranı **%31,9** ile genel ortalamanın çok **altındadır**. Bu veri, İzmir'in gençleri tutmakta zorlandığını, "beyin göçü" riskinin yüksek olduğunu ve gençlerin kenti bir "fırsatlar şehri" olarak görmediğini ortaya koymaktadır.

Merkez ilçelerde memnuniyetsizlik (%23,9), dış ilçelere (%17,9) göre daha yüksektir. Metropol hayatının stresi, trafik ve kira yükü, merkezde yaşayan seçmeni daha mutsuz kılmaktadır. Dış ilçeler ise tarımsal üretim ve daha düşük yaşam maliyetleri sayesinde görece daha stabildir.

Yönetilemeyen Krizler: **Su, Çöp ve Körfez Üçgeni**

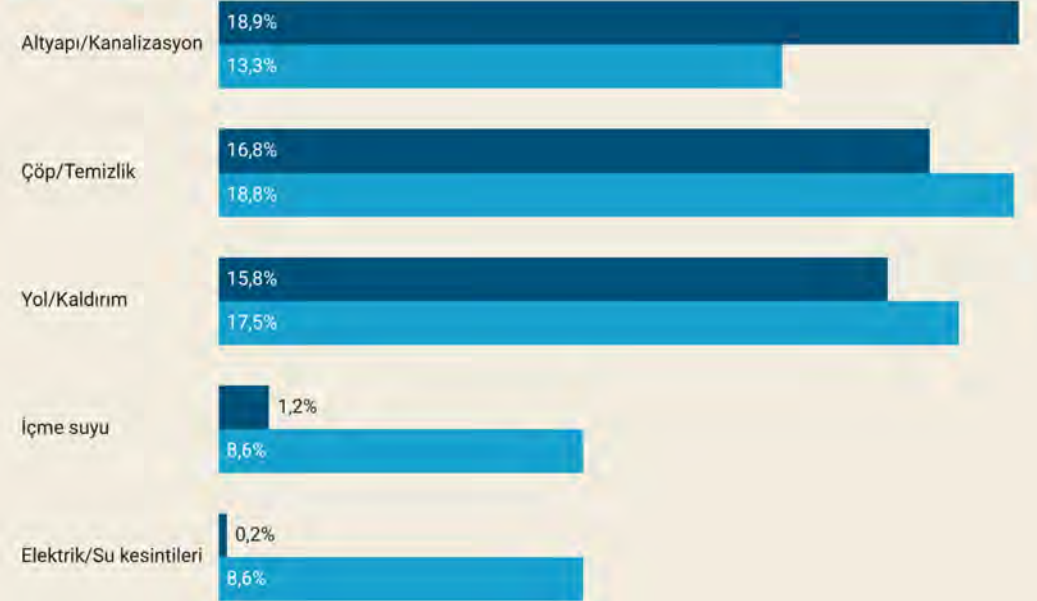
İzmir halkının gündemindeki sorunlar, son zamanlarda **ideolojik tartışmalardan** sıyrılıp tamamen beka düzeyindeki **altyapı sorunlarına** odaklanmıştır.

Gelinen noktada İzmirli seçmen, "*Yaşam Tarzımıza Müdahale Ediliyor Mu?*" sorusundan ziyade "**Sular ne zaman gelecek?**", "**Çöplerimiz düzenli toplanacak mı?**" sorularıyla meşguldür.

Grafik 2: İzmir'in En Önemli Sorunu

Kent gündemi iki başlıkta yoğunlaşıyor: görünür hizmetler (çöp-yol) ve su/kesinti.

■ 2024 ■ 2026

Tablo 4: Sorunlar Hiyerarşisi

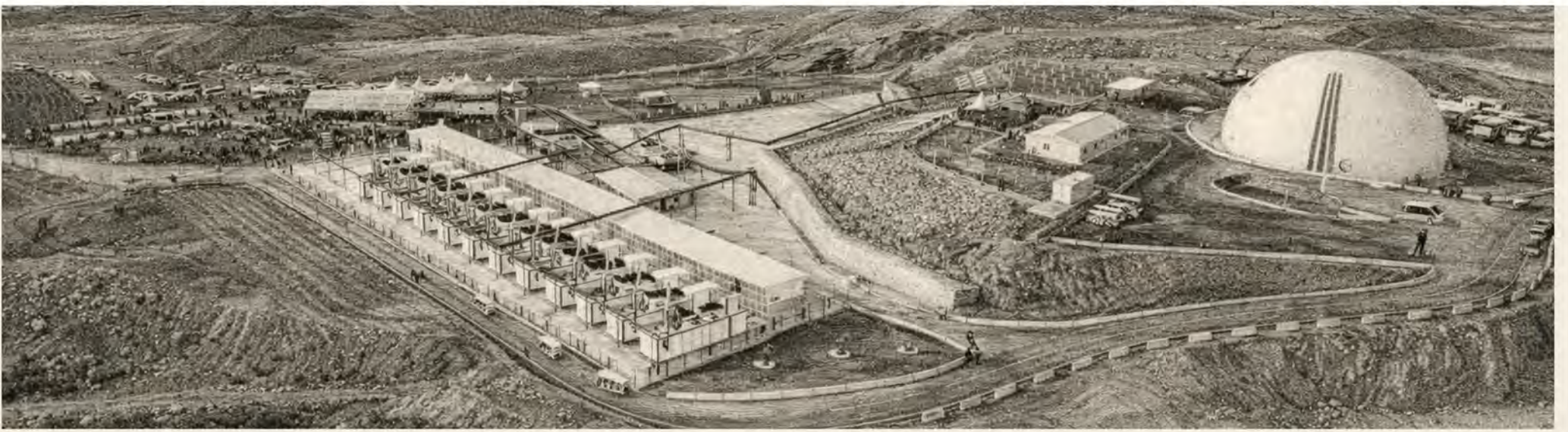
SORUN	ORAN (%)	DEĞİŞİM (EYLÜL 2024'E GÖRE) (PUAN)	STRATEJİK ANALİZ
ÇÖP/TEMİZLİK	18,8%	2	Kentin en görünür sorunu. Yönetim zafiyeti algısını en çok besleyen kalem.
YOL/KALDIRIM	17,5%	1,7	Araç sahipliğinin artması ve altyapı çalışmalarının bitmemesi tepkiyi artırıyor.
ALTYAPI/KANALİZASYON	13,3%	-5,6	Kısmi iyileşme algısı olsa da hâlâ ilk üçte.
İÇME SUYU SORUNU	8,6%	7,4	En kritik artış. Su kesintileri ve zamlar seçmeni öfkелendirmiş durumda.
TRAFİK	7,6%	-0,1	Kronikleşmiş, kanıksanmış bir sorun.

ATIK KRİZİ

KENTİN EN BÜYÜK SORUNU

Araştırma bulgularına göre, çöp sorununun **%18,7** ile kentin **en temel problemi** olarak ölçülmesi, İzmir’de atık yönetimi ekosisteminin "**sürdürülebilirlik eşiğini**" aştığını teyit etmektedir. Bu sonuç, sadece rutin çöp toplama hizmetlerindeki aksamalara değil, **daha köklü bir altyapısal düğüme** işaret etmektedir.

Özellikle **Harmandalı Depolama Alanı**’nın fiziksel ömrünü tamamlamış olması ve bölgedeki jeolojik riskler, kenti **yeni bertaraf tesislerine** mecbur bırakırken; Menderes ve benzeri lokasyonlarda planlanan modern tesislerin **ÇED ve ruhsatlandırma süreçlerinde** yaşanan merkezi-yerel idare arasındaki **eşgüdüm** eksikliği, sorunu **çözümsüz** bir döngüye hapsetmiştir.

Stratejik açıdan bakıldığında, halkın bu konudaki yüksek hassasiyeti, kentsel hizmet algısında "**temel belediyecilik**" kriterlerinin yeniden **ön plana çıktığını** göstermektedir.

Ekonomi ve ulaşım gibi makro başlıkların yerel ölçekte çöp sorunu tarafından baskılanması, İzmir Büyükşehir Belediyesi ve ilçe belediyeleri için acil bir "**Entegre Atık Yönetim Planı**" revizyonunu zorunlu kılmaktadır. Önümüzdeki dönemde **yerel yönetim performansının** kamuoyu nezdindeki **meşruiyeti**; merkezi hükümetle yürütülen **bürokratik süreçlerin yönetilme hızı** ve kentin çöpü bir "**enerji/ekonomi kaynağına**" dönüştürecek **teknolojik yatırımların** somutlaşmasıyla doğrudan ilintili olacaktır.

SU KRİZİNİN YÜKSELİŞİ

İçme suyu sorununun **%1,2'den %8,6'ya** fırlaması, raporun en önemli **erken uyarı** sinyalidir. **2024** ve **2025** yıllarında İZSU tarafından yapılan **%45'lere varan zamlar** ve kuraklık kaynaklı **planlı kesintiler**, İzmirlinin en temel ihtiyaca erişimini **zorlaştırmıştır**.

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Cemil Tugay** ve yönetiminin "Ocak ayında suya zam yapmama" kararı, bu yangını söndürmeye yönelik acil müdahalesi olarak okunmalıdır. Ancak altyapıdaki **kayıp-kaçak oranları** ve **baraj doluluklarındaki düşüş**, bu sorunun geçici olmadığını göstermektedir.

İÇME SUYU SORUNU

İzmir gündeminde **4. sıra**

1.2% → 8,6%

İklim krizinin derinleşmesiyle birlikte, **küresel su politikaları** ve bu süreçte **yerel yönetimlerin** üstleneceği belirleyici rol stratejik bir önem kazanıyor. Geçtiğimiz yıl İzmir'de baş gösteren **su krizinin** kamuoyu gündemine hızla yerleşmesi, meselenin yerel yönetimler açısından ne denli **kritik** ve **öncelikli** olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

KÖRFEZ ALGISI

Körfez kokusu sorununun **%6,0'dan %1,3'e düşmesi**, sorunun tamamen çözüldüğü anlamına gelmemektedir. **2024 Ağustos** ayında yaşanan balık ölümleri İzmirliiler arasında büyük bir infial yaratmış olsa da anketin yapıldığı Ocak ayı itibarıyla **koku sorununun mevsimsel olarak azalması**, bu maddenin listede **gerilemesine** neden olmuştur.

Ancak körfez meselesi "**Çevre Felaketi**" algısı ile birlikte, "**Temizlik**" ve "**Altyapı**" başlıkları altında sorun var olmaya devam etmektedir. **Bakanlık** ve **Belediye** arasındaki karşılıklı suçlamalar, seçmen gözüyle "**sorumluluktan kaçış**" olarak algılanmakta ve her iki tarafa da **güvensizlik** yaratmaktadır.

1,3%

Körfez algısı şimdilik olumlu,
önceki araştırmalarımızda
yüksek çıkan bu oran İzmir
Büyükşehir Belediyesi
yönetiminin aralıksız
çalışmaları ve mevsimsel
koku azalması ile büyük
ölçüde **geriledi.**

GÜVENLİK ALGISI

Yaş Grupları: 25-34 ve 35-44 yaş gruplarında güven algısı 3.05 puana kadar düşmektedir. Bu grup, iş hayatında aktif olan, gece geç saatlerde eve dönen veya çocuk yetiştiren kitledir. Onların güvensizliği, kentin sokaklarının artık tehlikeli olduğu algısını güçlendirmektedir.

İzmir halkının güvenlik algısındaki değişim, kentin sosyolojik dokusundaki **dönüşümü** yansıtan **en kritik göstergelerden** biridir.

Tarihsel olarak "**Türkiye'nin en güvenli metropollerinden biri**" olarak kodlanan İzmir'de, bu algı son yıllarda **ciddi bir aşınma** sürecine girmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, mahalle düzeyindeki güvenlik algısının 5 üzerinden **3,19 puanla "orta"** seviyeye gerilemiş olması, İzmirliilerin artık yaşam alanlarında kendilerini tam anlamıyla **huzurlu hissetmediklerini** ortaya koymaktadır.

SİYASİ KIRILIM: **MHP seçmeninin** güven algısının (2.88) en **düşük** olması, güvenlik kaygılarının sağ seçmen nezdinde bir "*muhalefet argümanı*" olarak kullanıldığını, ancak **CHP seçmeninin** de (3.24) çok **yüksek bir güven duymadığını** göstermektedir. Uyuşturucu ve asayiş olaylarındaki artış algısı, yerel yönetimden ziyade merkezi hükümetin kolluk kuvvetlerinin sorumluluk alanında olsa da "**sahipsiz kent**" imajı yerel yönetimleri de **dolaylı** olarak vurmaktadır.

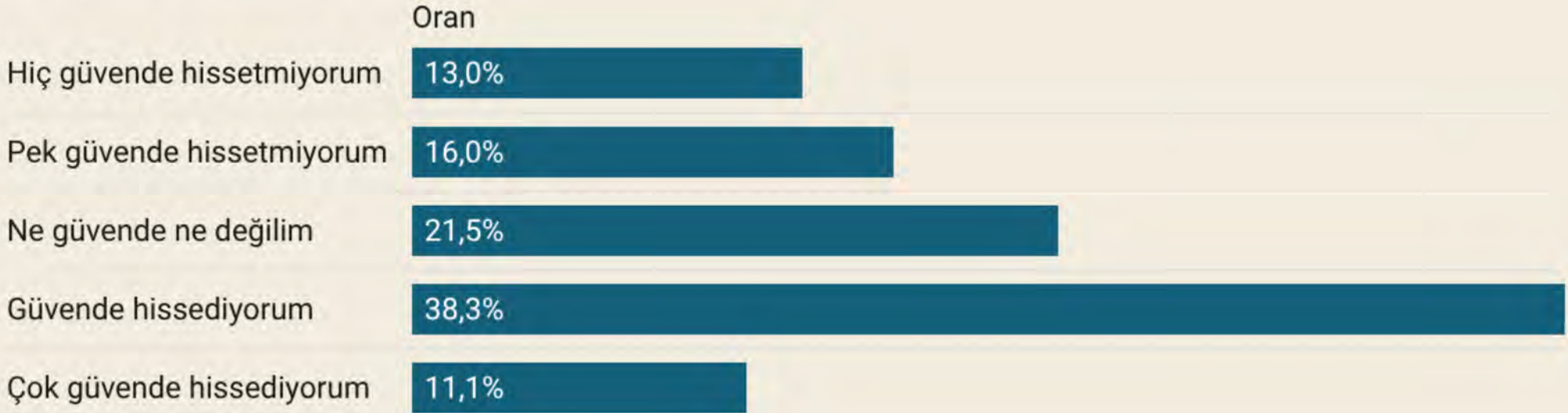
3,19

puan

Likert ölçeğine göre (5.00)
mevcut puan İzmirliilerin
kendi mahallelerinde artık
güvenli hissetmediğini
gösteriyor.

Grafik 3: İzmirliilerin Güvenlik Algısı

2026 verileri, İzmir’de mahalle ölçeğinde güvenlik algısının kırılğan olduğunu gösteriyor: “hiç” ve “pek” güvende hissetmeyenlerin toplamı %29,0. Buna karşılık %38,3’lük bir kesim kendini güvende hissetse de, %21,5’in nötr kalması güvenlik konusunun yerel gündemde siyasallaşmaya açık bir alan olduğunu düşündürüyor.

Tablo 5: İzmirliilerin Güvenlik Algısı (Seçmen Profili | Isı Haritası)

Tablo, güvenlik algısının seçmen profiline göre ayrıştığını gösteriyor: AK Parti ve MHP seçmeninde “güvende” hissi daha baskınken, CHP seçmeni daha dengeli bir dağılım sergiliyor; DEM ve özellikle Zafer Partisi seçmeninde güvensizlik uçları daha görünür hale geliyor; İYİ Parti ile kararsızlar ve oy kullanmayanlarda ise net güven duygusundan çok “ara bölgede” (ne güvende ne güvensiz) kümelenme öne çıkıyor.

Güvenlik algısı	AK Parti	CHP	MHP	DEM Parti	İYİ Parti	Zafer Partisi	Diğer	Kararsızım	Oy Kullanamam
Çok güvende hissediyorum	11,3%	12,7%	0,0%	6,9%	5,1%	14,3%	10,0%	13,0%	9,9%
Güvende hissediyorum	43,2%	40,5%	44,0%	39,7%	28,2%	42,9%	28,6%	34,3%	33,1%
Ne güvende ne güvensiz	14,9%	21,2%	20,0%	24,1%	35,9%	7,1%	22,9%	23,1%	27,6%
Pek güvende hissetmiyorum	19,8%	14,8%	16,0%	8,6%	17,9%	7,1%	18,6%	13,9%	18,2%
Hiç güvende hissetmiyorum	10,8%	10,8%	20,0%	20,7%	12,8%	28,6%	20,0%	15,7%	11,0%

4

YEREL YÖNETİMLER PERFORMANS ANALİZİ

A black and white photograph of a group of approximately 15 people, mostly men in suits and a few women, standing and sitting in front of a building with a tiled roof. The group is arranged in two rows, with some individuals seated in the front and others standing behind them. The background shows a clear sky and a distant mountain range.

Raporun bu bölümünde, 2024 yerel seçimlerinin ardından göreve gelen İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Dr. Cemil Tugay** ve ilçe belediyelerinin performansına yönelik toplumsal memnuniyet düzeyleri analiz edilmektedir.

Cemil TUGAY: Kısmen Başarının Gölgesinde

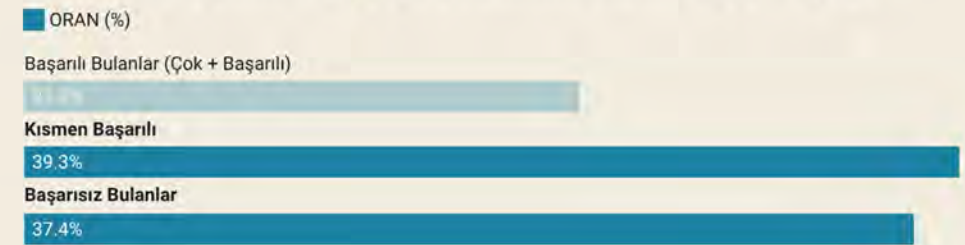
İntegral Ocak ayı araştırma sonuçlarına göre, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Tugay'ın başarı puanı **2.69** (5 üzerinden) ile **nötr seviyenin altındadır**.

Bu tablo, Başkan Tugay'ın henüz seçmenin çoğunluğunu **ikna edemediğini**, ancak tamamen de **kaybetmediğini** göstermektedir. "**Kısmen**" diyen **%39,3'lük kitle**, Başkan'a hala bir **kredi** tanıyan, umudunu koruyan ancak **icraat bekleyen** gruptur.

Tugay'ın "*Ocak'ta suya zam yok*", "*Karşıyaka Stadını yapacağız*", "*Körfezin iki yakasını metro ağıyla birbirine bağlayacağız*" veya "*Körfezi temizleyeceğiz*" gibi çıkışları bu kitleyi tutmaya yöneliktir. Ancak "**Başarısız**" diyen kitlenin **%37,4** olması ve bu oranın **artış eğiliminde** olması (*Eylül 2024'te %38,4 toplam başarısızlık varken, Ocak 2026'da bu oranın katılaştığı görülmektedir*), **tehlike çanlarının** çaldığını göstermektedir.

Grafik 4: Cemil Tugay Yönetimi: Kamuoyu Algısı

Tablo 6: Cemil Tugay'ın Performans Karnesi | Isı Haritası

Katılımcıların İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Dr. Cemil Tugay'a yönelik başarı algısı, oy verdikleri siyasi partilere göre tasnif edilerek aşağıdaki tabloda sunulmuştur

Değerlendirme	AK Parti	CHP	DEM Parti	İYİ Parti	Zafer Partisi	Diğer	Oy Kullanmadım
Çok Başarılı	0,7%	5,6%		2,3%		3,4%	3,1%
Başarılı	10,0%	30,0%	4,8%	2,3%		3,4%	15,5%
Kısmen	35,0%	41,0%	42,9%	44,2%	50,0%	24,1%	39,9%
Başarılı Değil	20,3%	13,0%	19,0%	25,6%	22,2%	24,1%	20,2%
Hiç Başarılı Değil	34,0%	10,4%	33,3%	27,9%	27,8%	48,3%	21,2%
Ortalama	2.2	3.1	2.2	2.2	2.2	1.8	2.6

Özellikle **AK Parti seçmeninin** %64,8'inin Tugay'ı hiç **başarılı bulmaması**, siyasi kutuplaşmanın yerel hizmet algısını nasıl bloke ettiğinin kanıtıdır. Ancak daha kritik olan, **CHP seçmeninin** %21,6'sının da başkanlarını **başarısız** bulmasıdır. **Kendi tabanındaki bu memnuniyetsizlik**, CHP için en büyük **stratejik risktir**.

Grafik 5: Cemil Tugay'ın Performansı (2024 - 2026)

Cemil Tugay'a ilişkin algı Eylül 2024'ten Ocak 2026'ya neredeyse sabit kaldı (ortalama **2,70 → 2,69**) ve "kısmen başarılı" oranı hafif yükseldi (**%37,7 → %39,4**). Buna karşın "hiç başarılı değil" artışı (**%18,7 → %20,4**) memnuniyetsiz çekirdeğin güçlendiğine işaret ediyor.

İntegral

Araştırma

İLÇE BELEDİYELERİ PERFORMANS ALGISI

BULGULAR VE EĞİLİMLER

Araştırmamıza göre CHP'li ilçe belediyelerine ilişkin bulgular, Büyükşehir ölçeğine kıyasla daha **kırılgan bir performans algısına** işaret etmektedir. Araştırma sonuçlarına göre ilçe belediyelerinin genel başarı puanı ortalaması **2,41 seviyesinde** kalmıştır.

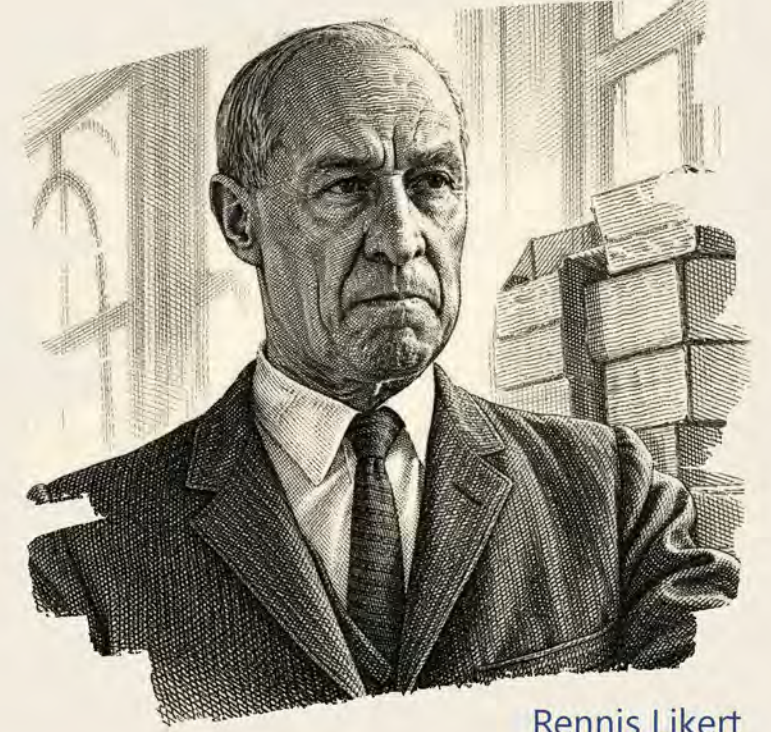
LİKERT ÖLÇEĞİNE GÖRE
GENEL ORTALAMA

2.41

Likert Ölçeği | Değerlendirme

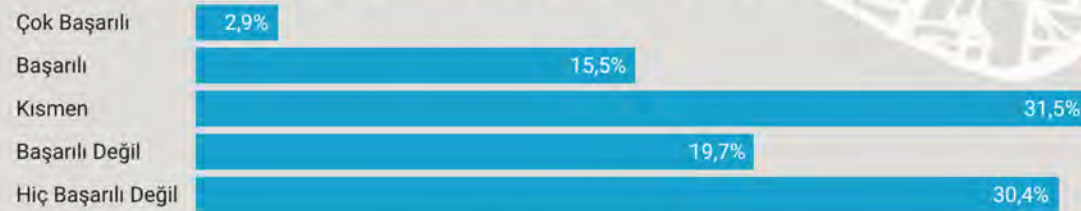
Ortalama Puan	Belediyecilikte Karşılığı	Hizmet ve Yönetim Durumu	Yurttaş Algısı	Siyasal Anlam
1.00–1.99	Kurumsal çöküş	Temel hizmetler aksıyor; krizler yönetilemiyor; belediye reaktif	Öfke ve güvensizlik	Kesin değişim talebi
2.00–2.49	Yapısal yetersizlik	Günlük işler dahi zor yürüyor; vizyon yok	Hayal kırıklığı	Bu iş olmuyor algısı
2.50–2.99	Zayıf belediyecilik	Rutin işler var ancak gelişme yok	Sabırsızlık	Kararsız seçmen
3.00–3.39	Asgari yeterlilik	Temel hizmetler çalışıyor ancak sorunlar öteleniyor	İdare eder	Kırılgan destek
3.40–3.79	Başarılı belediyecilik	Hizmet planlama ve görünür icraat birlikte yürütülüyor	Güven	Yeniden seçilebilirlik
3.80–4.49	Güçlü yerel yönetim	Kent vizyonu proje üretimi ve kurumsal kapasite yüksek	Memnuniyet	Siyasi güç
4.50–5.00	Örnek belediyecilik	Ulusal ölçekte referans alınan belediyecilik	Gurur	Marka belediye

Rennis Likert

Likert ölçeği, 1932 yılında Amerikalı sosyal psikolog **Rensis Likert** tarafından geliştirilmiş, bireylerin tutum, algı ve değerlendirmelerini sistematik biçimde ölçmeyi amaçlayan dereceli bir ölçüm yöntemidir. Likert, klasik "evet/hayır" türü keskin cevapların tutumları yeterince yansıtmadığını savunarak, katılımcıların bir ifadeye hangi düzeyde katıldıklarını gösterebilecekleri çok kademeli bir yapı önermiştir. Genellikle 1–5 ya da 1–7 aralığında düzenlenen bu ölçek, öznel yargıların nicel verilere dönüştürülmesini mümkün kılmış; zaman içinde sosyal bilimler, kamuoyu araştırmaları ve özellikle kamu hizmetleri performans değerlendirmelerinde standart bir araç haline gelmiştir.

Grafik 6: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz?

Seçmenlerin **%50,1’i** ilçe belediyelerini “**hiç başarılı değil**” (**%30,4**) veya “**başarılı değil**” (**%19,7**) kategorilerinde değerlendirmektedir.

Bu tablo, ilçe ölçeğinde belediye hizmetlerine yönelik memnuniyetin **sınırlı kaldığını** göstermektedir.

Tablo 7: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz? | Bölgesel Dağılım

Grup	Kırılım	Çok Başarılı	Başarılı	Kısmen	Başarılı Değil	Hiç Başarılı Değil	Ortalama
BÖLGE	MERKEZ	2.2%	14.5%	30.0%	20.2%	33.1%	2.3
BÖLGE	DIŞ İLÇE	4.8%	18.3%	35.9%	18.3%	22.8%	2.6

Tablo 8: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz? | Cinsiyet Dağılımı

Grup	Kırılım	Çok Başarılı	Başarılı	Kısmen	Başarılı Değil	Hiç Başarılı Değil	Ortalama
CİNSİYET	KADIN	3.1%	18.2%	31.4%	18.0%	29.3%	2.5
CİNSİYET	ERKEK	2.7%	12.6%	31.6%	21.4%	31.6%	2.3

Tablo 9: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz? | Eğitim Durumu | Isı haritası

düşük yüksek

Grup	Kırılım	Çok Başarılı	Başarılı	Kısmen	Başarılı Değil	Hiç Başarılı Değil	Ortalama
EĞİTİM	İLKOKUL VE ALTI	3,1%	17,8%	27,4%	24,3%	27,4%	2,5
EĞİTİM	ORTAOKUL	3,5%	12,9%	34,1%	17,6%	31,8%	2,4
EĞİTİM	LİSE	3,7%	13,9%	36,1%	16,5%	29,8%	2,5
EĞİTİM	ÜNİVERSİTE VE ÜSTÜ	1,7%	16,4%	28,7%	20,3%	32,9%	2,3

Tablo 10: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz? | Yaş Dağılımı | Isı haritası

low high

Grup	Kırılım	Çok Başarılı	Başarılı	Kısmen	Başarılı Değil	Hiç Başarılı Değil	Ortalama
YAŞ	18-24	2,2%	17,4%	47,1%	15,2%	18,1%	2,7
YAŞ	25-34	1,8%	16,1%	34,1%	12,0%	35,9%	2,4
YAŞ	35-44	2,1%	14,2%	28,5%	16,3%	38,9%	2,2
YAŞ	45-54	1,8%	10,3%	26,0%	26,0%	35,9%	2,2
YAŞ	55-64	3,4%	12,4%	29,2%	27,5%	27,5%	2,4
YAŞ	65+	6,3%	23,1%	29,8%	21,2%	19,7%	2,8

Tablo 11: İzmir’de CHP’li belediyeleri ne derece başarılı buluyorsunuz? | Seçmen Dağılımı | Isı Haritası

Değerlendirme	AK Parti	CHP	DEM	İYİ Parti	Zafer Partisi	Diğer	Oy Kullanmadım
Çok Başarılı	0,3%	4,9%	4,8%	0,0%	0,0%	0,0%	2,1%
Başarılı	4,0%	25,1%	9,5%	2,3%	5,6%	0,0%	11,4%
Kısmen	20,3%	38,1%	33,3%	20,9%	33,3%	3,4%	34,2%
Başarılı Değil	22,7%	16,0%	19,0%	25,6%	5,6%	55,2%	21,8%
Hiç Başarılı Değil	52,7%	15,9%	33,3%	51,2%	55,6%	41,4%	30,6%
ORTALAMA	1,8	2,9	2,3	1,7	1,9	1,6	2,3

Siyasal tercihlere göre dağılım incelendiğinde, algının belirgin biçimde farklılaştığı görülmektedir.

AK Parti ve İYİ Parti seçmenleri arasında, CHP'li ilçe belediyelerini başarısız bulanların oranı dikkat çekici biçimde yüksektir; bu gruplarda **her dört seçmenden yaklaşık üçünün** olumsuz değerlendirme yaptığı görülmektedir.

DEM Parti ve Zafer Partisi seçmenleri arasında ise bu oran görece daha sınırlı olmakla birlikte, **her iki seçmenden birinin** CHP'li ilçe belediyelerine yönelik olumsuz bir algıya sahip olduğu anlaşılmaktadır.

Önemli bir diğer bulgu, Cumhuriyet Halk Partisi seçmenlerinin değerlendirmelerinde de eleştirel bir tonun varlığıdır.

CHP'ye oy veren her **üç seçmenden biri**, kendi belediyesini başarısız bulduğunu ifade etmektedir. Bu durum, olumsuz algının yalnızca karşıt seçmen kümeleriyle sınırlı olmadığını; parti tabanı içinde de beklenti-performans uyumsuzluğuna işaret eden bir **memnuniyetsizlik alanı** bulunduğunu göstermektedir.

Seçmenlere bu başarısızlık algısının nedenleri sorulduğunda ise, değerlendirmelerin belirli başlıklarda yoğunlaştığı ve **yan tablodaki oransal dağılımın ortaya çıktığı** görülmektedir:

Tablo 12: CHP'li Belediyelerin Başarılı Yönetim Sergileyememelerinde Hangi Faktörler Etkilidir?

** Hiç başarılı değil/başarılı değil cevaplarını veren %50,1 oranındaki katılımcılara sorulmuştur.

Neden	GENEL ORTALAMA	MERKEZ	DIŞ İLÇE
CHP'li Başkanların Vizyon Yetersizliği	29.4%	32.6%	19.6%
Proje Eksikliği/Yanlış Projeler	25.1%	24.0%	28.3%
Hükümetin Engellemeleri	24.6%	23.5%	28.3%
Belediye Kadrolarının Yetersizliği	15.9%	15.5%	17.1%
Kaybetmekten Korkmadıkları için	2.3%	2.3%	2.5%
Fikrim Yok	2.6%	2.2%	4.2%

Bu bulgular, Cumhuriyet Halk Partisi belediyelerinin uzun süredir başvurduğu “**merkezi idare kaynaklı engellenme**” söyleminin, seçmen nezdinde önceki dönemlere kıyasla **sınırlı bir ikna gücüne sahip olduğunu** göstermektedir.

Araştırma sonuçlarına göre İzmirli seçmenin önemli bir bölümü, yaşanan sorunların temel nedenini **doğrudan ilçe belediyelerinin yönetim kapasitesi** ve **başkanların performansı** ile ilişkilendirmektedir.

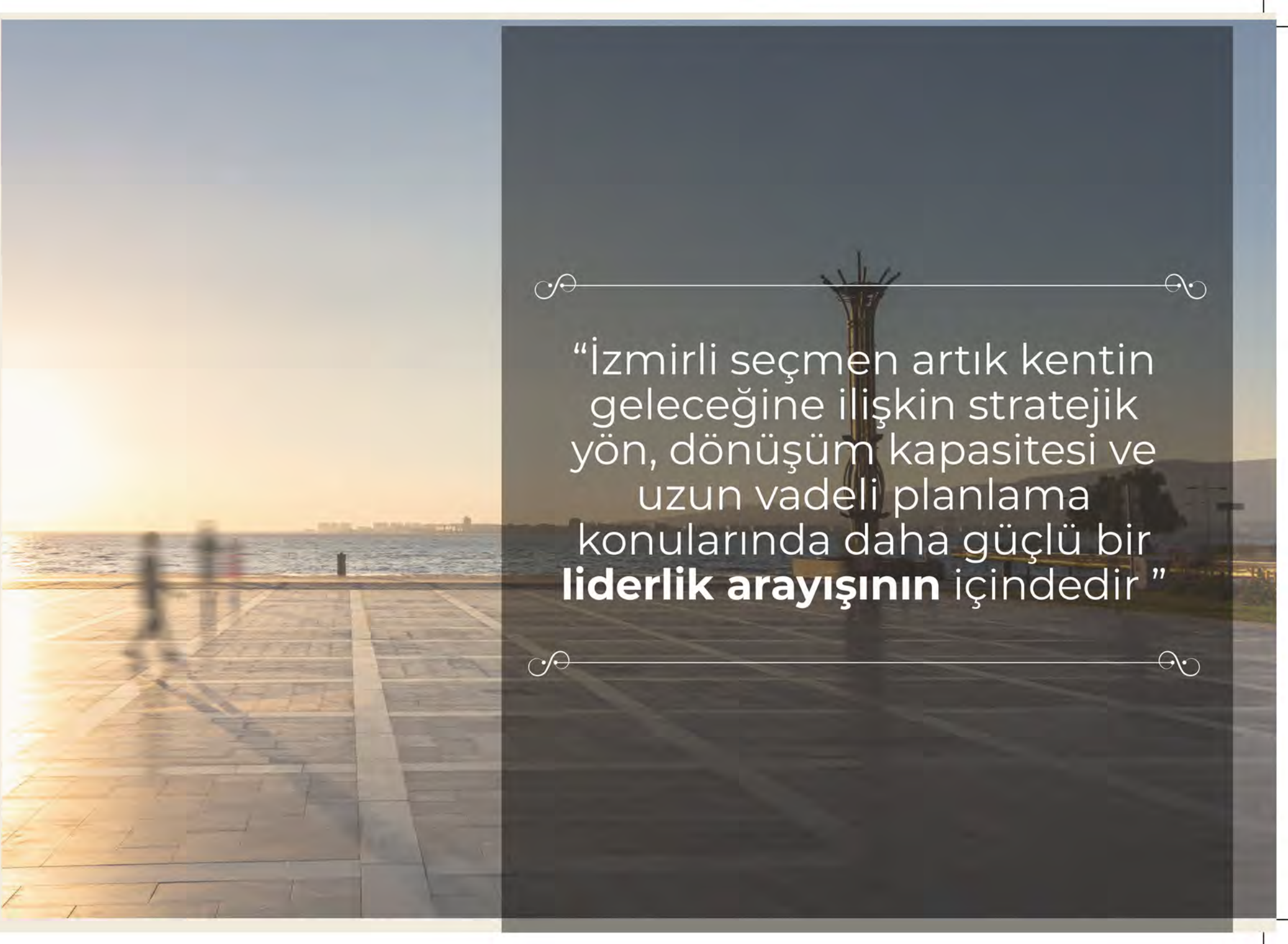
Bu çerçevede, seçmenlerin **%54,5'i** (*vizyon yetersizliği+proje eksikliği*) sorunların kaynağını belediyelerin kendi **kurumsal ve yönetsel yeterlilikleri** içinde değerlendirmektedir.

Buna karşılık, **“merkezi hükümet engelliyor / yeterli ödenek sağlanmıyor”** şeklindeki açıklamaların seçmen nezdindeki karşılığı yaklaşık **dörtte bir düzeyinde** kalmaktadır. Bu durum, **dışsal faktörlere dayalı gerekçelerin**, özellikle büyükşehir ölçeğinde, tek başına açıklayıcı bir çerçeve olarak görülmediğine işaret etmektedir.

Özellikle merkez ilçelerde “vizyon yetersizliği” eleştirisinin %32,6 gibi kayda değer bir düzeye ulaşması dikkat çekicidir. Bu bulgu, metropol seçmeninin beklentilerinin yalnızca günlük ve rutin belediye hizmetleriyle sınırlı olmadığını; kentin geleceğine ilişkin **stratejik yön, dönüşüm kapasitesi** ve **uzun vadeli planlama** konularında daha güçlü bir liderlik arayışının öne çıktığını göstermektedir.

Başka bir ifadeyle, merkez ilçe seçmeni açısından değerlendirme kriteri, hizmetin varlığından ziyade **yönetişim kalitesi** ve **vizyon üretme kapasitesi** etrafında şekillenmektedir.

“İzmirli seçmen artık kentin
geleceğine ilişkin stratejik
yön, dönüşüm kapasitesi ve
uzun vadeli planlama
konularında daha güçlü bir
liderlik arayışının içindedir ”

5

HÜKÜMET, KOOPERATİF DAVASI ve TERÖRSÜZ TÜRKİYE SÜRECİ ALGISI

Bu bölüm; **merkezi hükümet performansı, İzBB Kooperatif Davası** ve '**Terörsüz Türkiye**' vizyonunun İzmir seçmenindeki karşılığını analiz etmektedir. Ulusal siyaset ile yerel yargı süreçlerinin kentsel algıdaki kesişimi, güncel saha verileriyle mercek altına alınmaktadır.

İzmir Cezalandırılıyor Algısı: **Tarihsel Kökler**

İzmir’de yerel seçim dinamikleri hiçbir zaman salt belediyeçilik performansı ile açıklanamaz; kent, Türkiye siyasetinin uzun erimli fay hatlarının en berrak biçimde gözlemlendiği tarihsel bir laboratuvarıdır.

Çok partili hayata geçişten bu yana İzmir, merkezî iktidarlara kurduğu mesafeli ilişki, laik-modern yaşam tarzını siyasal kimliğin ayrılmaz parçası haline getiren toplumsal yapısı ve güçlü kentli orta sınıfı sayesinde, “yerel” olanı sürekli olarak “ulusal” bir anlamla yüklemiştir.

Demokrat Parti döneminden Adalet Partisi’ne, 1980 sonrası ANAP ve AK Parti iktidarlarına kadar uzanan süreçte İzmir, çoğu zaman iktidar blokunun dışında kalmış; bu durum kentte, merkezi devletle ilişkilerin hizmet, yatırım ve kaynak dağılımı üzerinden siyasal bir gerilim olarak okunmasına yol açmıştır.

Tablo 13: AK PARTİ Hükümeti sizce İzmir’i cezalandırıyor mu?

2022, 2024 ve 2026 karşılaştırmaları tabloda detaylı olarak verilmiştir.

Yanıt	2022 Aralık	2024 Aralık	2026 Ocak	Değişim
Kesinlikle Katılıyorum	37.3%	38.1%	34.4%	-2.9
Katılıyorum	22.2%	26.8%	20.6%	-1.6
Kısmen	12.1%	9.9%	17.2%	5.1
Katılmıyorum	17.3%	10.1%	16.9%	-0.4
Kesinlikle Katılmıyorum	11.2%	15.0%	10.9%	-0.3

Kamuoyu araştırmaları, İzmir seçmeninin tercihlerinin yalnızca aday veya hizmet performansına değil, merkezin kente nasıl baktığına ve kenti ne ölçüde “temsil edilebilir” gördüğüne dair algılara da güçlü biçimde duyarlı olduğunu göstermektedir. Bu nedenle İzmir’de “**AK Parti Hükümeti İzmir’i cezalandırıyor mu?**” sorusu, teknik bir bütçe veya yatırım tartışmasından ziyade, tarihsel merkez-çevre geriliminin, kimlik siyasetinin ve karşılıklı güvensizliğin bugünkü tezahürü olarak okunmalıdır.

İzmir Cezalandırılıyor Algısı: **Güncel Durum**

Görüldüğü üzere "**AK Parti hükümeti İzmir'i cezalandırıyor mu?**" sorusuna verilen yanıtlar, CHP'nin İzmir'deki hegemonyasının temel dayanaklarından birini açıkça göstermektedir

Grafik 7: AK PARTİ Hükümeti sizce İzmir'i cezalandırıyor mu? | Genel Toplam

Katılanlar (Kesinlikle + Katılıyorum)

55.0%

Katılmayanlar

27.8%

Buna göre, İzmirliilerin yarısından fazlası, **metro projelerinin onaylanmamasını**, körfez temizliği için **kredi izinlerinin gecikmesini** veya **kamu yatırımlarının yetersizliğini**, siyasi bir tercih olarak görmektedir. Bu algı, CHP seçmeninde **%80'in üzerinde** bir kabul görürken, İYİ Parti ve DEM Parti seçmeninde de **güçlü bir karşılık** bulmaktadır. Hatta dikkat çekici bir şekilde, **AK Parti seçmeninin bile %30'a yakını bu görüşe kısmen katılmaktadır.**

Kamuoyu araştırmaları, İzmir seçmeninin tercihlerinin yalnızca aday veya hizmet performansına değil, merkezin kente nasıl baktığına ve kenti ne ölçüde “**temsil edilebilir**” gördüğüne dair algılara da güçlü biçimde duyarlı olduğunu göstermektedir. Bu nedenle İzmir’de “**AK Parti Hükümeti İzmir’i cezalandırıyor mu?**” sorusu, teknik bir bütçe veya yatırım tartışmasından ziyade, tarihsel merkez-çevre geriliminin, kimlik siyasetinin ve karşılıklı güvensizliğin bugünkü tezahürü olarak okunmalıdır.

İzmirliilerin Gözüyle AK Parti Algısı: **Analiz**

Araştırmamız, **AK Parti yönetiminin performans karnesinin** kritik eşiğin altında kaldığını göstermektedir. 5 üzerinden **"2.19"** olarak ölçülen genel memnuniyet skoru, seçmen nezdinde **"kronik bir güvensizlik"** işaretidir.

Tablo 14: AK PARTİ HÜKÜMETİNİN YÖNETİM PERFORMANSI 2022, 2024 ve 2026 KARŞILAŞTIRMASI

Değerlendirme	2022 Aralık	2024 Aralık	2026 Ocak	Değişim
ÇOK İYİ	8.3%	2.8%	5.9%	-2.4
İYİ	12.9%	7.8%	11.1%	-1.8
ORTA	20.1%	19.9%	22.3%	2.2
KÖTÜ	17.7%	20.3%	17.8%	0.1
ÇOK KÖTÜ	40.9%	49.3%	43.0%	2.1
ORTALAMA	2.3	1.9	2.2	-0.1

Özellikle ankete katılanların **%43'lük** bir kesiminin **"Hiç İyi Yönetmiyor"** yanıtını vermesi, iktidar partisinin şehre yönelik siyasal iletişiminin sadece siyasi bir rekabetle değil, katılaşmış bir **algı bariyeriyle** karşı karşıya olduğunu kanıtlamaktadır.

Aday Profili

2024 yerel seçim sürecinde AK Parti İzmir Büyükşehir Belediye Başkan Adayı **Hamza Dağ** üzerinden kurgulanan "ılımlı, yerel aidiyeti yüksek ve hizmet odaklı" profil, rasyonel bir **siyasal pazarlama stratejisidir**. Ancak veriler göstermektedir ki; aday ne kadar "İzmirli" ve "uzlaşmacı" bir kimlik sunarsa sunsun, parti kurumsal kimliğinin üzerine binen **negatif dışsallıklar** bu performansı **gölgelemektedir**.

- Hamza Dağ'ın son yerel seçimde %37 bandında tutunması, partisinin genel oy oranını konsolide ettiğini ve kişisel sempatisiyle "gri bölgedeki" bir kısım seçmeni ikna edebildiğini göstermiştir.
- Hamza Dağ örneğinde görüleceği üzere, AK Parti adaylarının bireysel başarısı, partinin ulusal ölçekteki ekonomi yönetimi ve yaşam tarzı tartışmalarından kaynaklanan "negatif imaj transferi" nedeniyle bir noktada sönümlenmektedir. Bu faktörün gelecekteki seçimleri de etkilemesi beklenmektedir.

Analizimiz, AK Parti'nin İzmir'de **%40 eşiğini** aşamamasını bir "**Cam Tavan**" sendromu olarak tanımlamaktadır. Bu tavanın bileşenleri şunlardır:

A) Ekonomik Faktörler ve Hizmet Algısı Paradoksu

İzmir seçmeni, kentin altyapı sorunlarından duyduğu memnuniyetsizliği her fırsatta dile getirmektedir. Ancak bu memnuniyetsizlik sandığa rasyonel bir "**ceza oyu**" olarak **yansımamaktadır**.

B) Genç İşsizlik ve Ekonomik Beklentiler

Nihat Zeybekci'nin 2019 kampanya sürecinde dile getirdiği verilere göre, İzmir **genç işsizlik oranının** (%26,5) en yüksek olduğu illerden biridir. Bu verinin, normal şartlar altında iktidar partisine bir avantaj sağlaması beklenirken, İzmirli seçmen, bu sorunu yerel yönetimden ziyade **merkezi hükümetin** genel ekonomik politikalarıyla ilişkilendirmekte ve **çözümün AK Parti'de olduğuna inanmamaktadır**.

C) Kentsel Hizmetlerdeki "Ehven-i Şer" Yaklaşımı

İzmir'de kentsel dönüşüm, trafik ve körfez temizliği gibi konularda CHP'li belediyelere yönelik ciddi eleştiriler bulunmaktadır. AK Parti, bu sorunları "**merkezi hükümetin gücüyle çözeriz**" vaadinde bulunmaktadır. **Fakat seçmen için belediyenin "iyi çalışmaması", AK Parti'nin "hayat tarzına müdahale edeceği" endişesinden daha katlanılabilir bir durumdur.** Bu "ehven-i şer" (kötünün iyisi) yaklaşımı, **CHP'nin** tüm hatalarına rağmen kitleleri **konsolide etmesini** sağlamaktadır.

D) Kent Kimliği İnşasında Kadın ve Gençlerin Rolü

İzmir’de kadınların toplumsal hayattaki yeri, siyasi tercihleri doğrudan etkileyen bir unsurdur. Kadınların gece sokağa çıkma güvenliği, kıyafet özgürlüğü ve çalışma hayatındaki yeri gibi konular, AK Parti’nin muhafazakar aile politikalarıyla bir gerilim alanı oluşturmaktadır.

2024 seçimlerinde **muhtar seçimlerinde** kadın sayısının neredeyse iki katına çıkması, İzmir kadınının yerel siyasetteki artan ağırlığını göstermektedir. AK Parti bu kitleye ulaşmak için 2024’te Konak gibi kritik bir ilçede **Ceyda Bölünmez Çankırı’yı** aday göstererek %31,86 oy almış, ancak bu da CHP’nin %52,8’lik hakimiyetini kırmaya yetmemiştir.

Genç seçmenler (Z ve Alpha kuşakları) açısından ise İzmir, bir **özgürlük alanı** olarak görülmektedir. Türkiye genelindeki baskıcı atmosferden kaçan gençlerin İzmir’e göç etmesi veya İzmirli gençlerin kenti terk etmek istememesi, AK Parti’nin otoriterleşen dilinin İzmir’de neden karşılık bulmadığını açıklamaktadır. **2017 referandumundaki** yüksek "**Hayır**" oranı, bu genç dimağların sisteme karşı geliştirdiği bir direnç metnidir.

“iktidar partisinin şehre
yönelik siyasal iletişimi
sadece siyasi bir rekabetle
değil, kökleri kent kimliğini
koruma refleksine dayanan
katılaşmış bir **algı bariyeriyle**
karşı karşıyadır”

Devlet BAHÇELİ
MHP Genel Başkanı

“

... Türk ve Türkiye Yüzyılında terörü sıfırlamak, milli birlik ve beraberliği çelikleştirmek amacına matuf ikinci hüküm cümlem şöyledir:

Teröristbaşı işin içinde olmazsa bir şey çıkmaz diyenlere de sesleniyorum; Şayet teröristbaşının tecridi kaldırılırsa, gelsin TBMM DEM Parti grup toplantısında konuşsun.

Terörün tamamen bittiğini ve örgütün lağvedildiğini haykırınsın. Bu dirayet ve kararlılığı gösterirse, “Umut Hakkı”nın kullanımıyla ilgili yasal düzenlemenin yapılması ve bundan yararlanmasının önü de ardına kadar açılsın.

Ne Kandil, ne de Edirne; adres İmralı’dan DEM’e uzansın, bu ağır ve tarihi terör sorunu ülke gündeminden tamamen çıkarılsın.

Hodri meydan, buna varız; vatan, millet, devlet, bayrak, ortak gelecek ve tam bağımsızlık için bunu dahi sineye çekmeye sonuna kadar hazırız...

”

24.10.2024 tarihli
MHP Grup Toplantısı konuşması

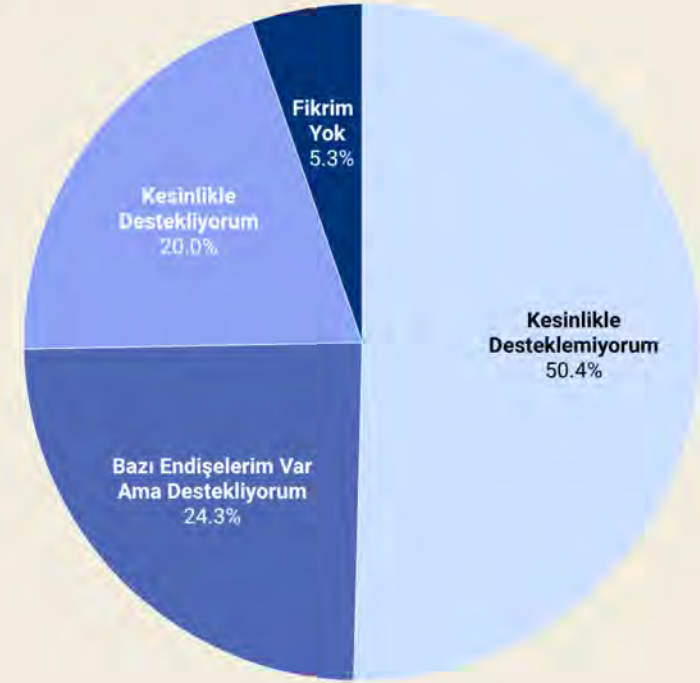
Terörsüz Türkiye Sürecine **Tepki**

MHP lideri Devlet Bahçeli'nin "Terörsüz Türkiye" çıkışına İzmir'den gelen tepki **%75 oranında negatiftir** ("Kesinlikle Desteklemiyorum" %50,4 + "Endişelerim Var" %24,3).

Seçmenlerin **yalnızca %20'sinin** sürece açık destek vermesi, İzmir seçmeninde "**üniter devlet**" hassasiyetinin hâlen güçlü ve belirleyici olduğunu ortaya koymaktadır. Bu tablo, aynı zamanda **Cumhur İttifakı'nın** benzer açılımlarının İzmir'de karşılık bulmakta **zorlandığını**; hatta bu tür hamlelerin, ittifakın kentte oy tabanını genişletmesini **fiilen imkânsızlaştıran** bir siyasal dinamiğe dönüştüğünü göstermektedir.

Grafik 8: TERÖRSÜZ TÜRKİYE SÜRECİ POLİTİKASI

Kesinlikle Desteklemiyorum (50.4%)
Bazı Endişelerim Var Ama Destekliyorum (24.3%)
Kesinlikle Destekliyorum (20.0%)
Fikrim Yok (5.3%)

Tunç Soyer ve İZBB Kooperatif Davası

Tunç SOYER

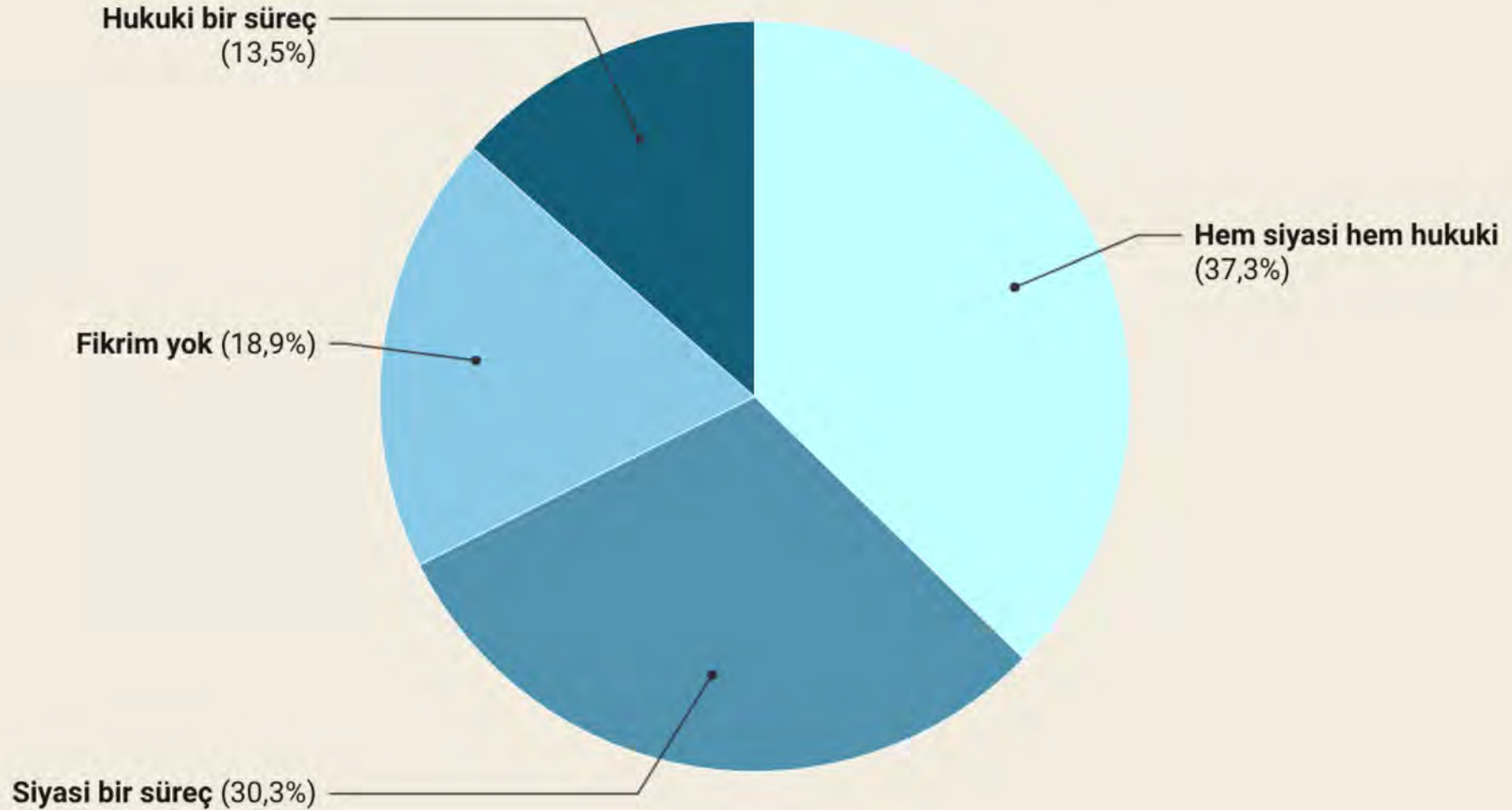
Eski İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı

nceki dönem İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Tunç Soyer**'e yönelik davalar, İzmir siyasetinde hala sıcaklığını korumaktadır. Araştırma sonucuna göre, **seçmenlerin %67'si** bu davaları "**Siyasi**" veya "**Hem Siyasi Hem Hukuki**" bulmaktadır. Bu durum, CHP tabanında bir **kenetlenme refleksi** yaratmaktadır.

Geçtiğimiz sene önce İstanbul'da, ardından Türkiye genelinde CHP'li büyükşehir ve ilçe belediyelerine yönelik **operasyonlar**, süreç içerisinde "**yargı hamlesi**" algısını güçlendirirken; **4 Temmuz 2025** sonrasında Tunç Soyer'in tutuklanmasıyla başlayan "**İZBB kooperatif davası**" İzmirli seçmenler açısından tarafsız yürüyen bir hukuki süreç olarak **görülmemekte**, hatta CHP'li seçmen nezdinde "**İzmir'in iradesine müdahale**" olarak okunmakta ve mevcut yönetimin başarısızlıklarına rağmen partiye olan desteğin sürmesini sağlayan duygusal bir bağ oluşturmaktadır.

Grafik 9: Tunç Soyer ve İzBB'ye Yönelik Kooperatif Davaları

Veriler, Tunç Soyer davalarının kamuoyunda ağırlıklı “siyasi” bir çerçevede okunduğunu gösteriyor: “siyasi” (%30,3) ve “hem siyasi hem hukuki” (%37,3) toplamı %67,6. “Salt hukuki” diyenlerin düşük kalması (%13,5) sürecin siyasallaşma algısının güçlü olduğuna işaret ediyor.

SONUÇ

STATÜKONUN YORGUNLUĞU VS. DEĞİŞİMİN DİNAMİĞİ

İzmir siyasetinde AK Parti için yıllardır telaffuz edilen %40 cam tavanı, artık sadece sosyolojik bir direnç noktası değil, aynı zamanda **yerel yönetim performansı**yla **sınanan** dinamik bir sınırdır. Buna ek olarak, İzmir seçmenin hafızasında yer eden seküler yaşam tarzına müdahale yönündeki **tarihsel kaygılar** ile son dönemde atılan **radikal siyasal adımların** (örneğin "Terörsüz Türkiye Süreci") birleşik etkisi, kentin siyasal geleceğinin **yeni bir evreye** girdiğine işaret etmektedir. Bu yeni evre, yalnızca güncel politik tercihlerle değil, aynı zamanda seçmenin devletin kurucu ilkelerine ve yönetim biçimine dair algılarıyla şekillenmektedir.

1. Hizmet Yorgunluğu ve "Yönetilememe" Algısı

İzmir seçmeni, uzun süredir "ideolojik sığınak" olarak gördüğü CHP belediyeciliğinde, özellikle son dönemde ciddi bir **performans kriziyle** karşı karşıyadır. Cemil Tugay dönemiyle birlikte belirginleşen temel belediyecilik hizmetlerindeki gerileme, "ideolojik tercihlerin bedeli, kentsel konforun kaybı mı olmalı?" sorusunu yüksek sesle sordurmaya başlamıştır. Bu "yorgunluk", AK Parti'nin hizmet odaklı belediyecilik vaatleri için geçmişe oranla çok daha geçirgen bir zemin oluşturmaktadır.

2. Muhalefetin Kolektif Enerjisi ve CHP'nin İç Türbülansı

AK Parti'nin İzmir'deki muhalefet stratejisi, artık sadece genel merkez söylemleriyle sınırlı değildir. **Eyyüp Kadir İnan, Mahmut Atilla Kaya, Ceyda Bölünmez Çankırı ve Bilal Saygılı** gibi isimlerin sergilediği koordineli ve proaktif muhalefet, CHP kanadındaki dağınıklığı daha **görünür** kılmaktadır.

- **CHP İçindeki Güç Savaşları:** Milletvekillerinin sahada olmaması, genel merkez ile yerel yönetim arasındaki kopukluk ve "değişim" vaadinin sahada karşılık bulmaması, seçmen nezdinde "yönetemeyen parti" imajını pekiştirmektedir.
- **İletişim Kopukluğu:** Büyükşehir ve ilçeler arasındaki senkronizasyon kaybı, seçmende bir "sahipsizlik" hissi yaratmaktadır.

3. "Kale" Metaforunun Sosyolojik Dönüşümü

CHP lideri **Özgür Özel**'in "**Değişimi görmek isteyen İzmir'e baksın**" çıkışının sahadaki gerçeklikten tamamen farklı olması, İzmirli seçmenin rejim koruyuculuğu refleksiyle ördüğü duvarları inceltmektedir. Geline nokta İzmir, artık sadece AK Parti'nin sınırlandığı bir "kale" değil; aynı zamanda **CHP'nin "çantada keklik" gördüğü seçmen kitlesini ikna etmekte zorlandığı bir sınav kağıdıdır.**

SONUÇ

GELECEK PROJEKSİYONU

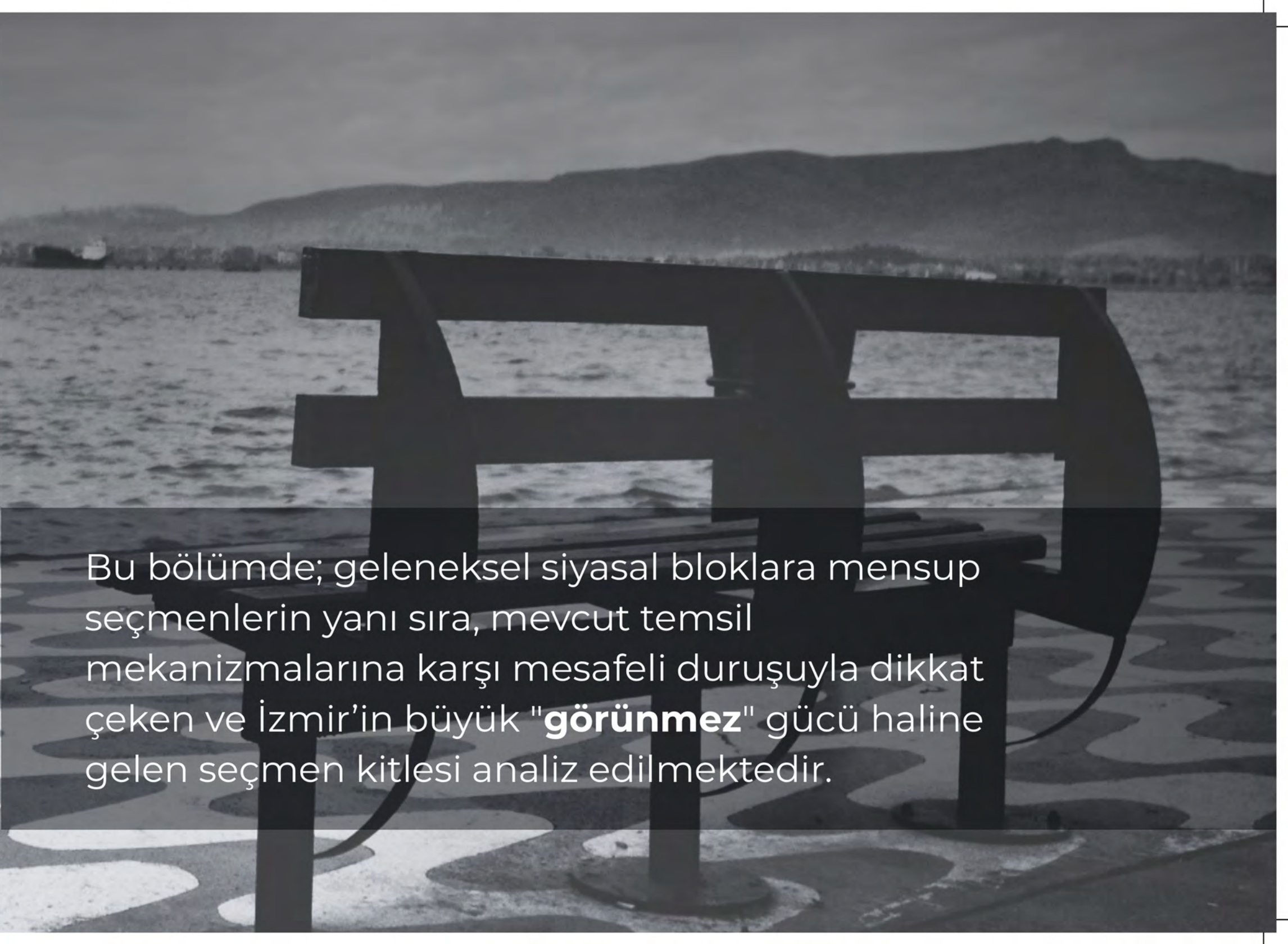
Gelecek dönemde AK Parti'nin bu cam tavanı kırıp kıramayacağı, sadece kendi adaylarının ılımlı profilinden ziyade, CHP'nin kendi içindeki **hizipleşmeyi** sonlandırıp sonlandıramayacağına bağlıdır. Eğer mevcut yönetim krizi ve koordinasyonsuzluk devam ederse, **İzmir'de "yaşam tarzı" kaygısının yerini "yaşanabilir şehir" talebinin aldığı bir kırılma yaşanabilir.**

Özetle; İzmir artık siyasi kutuplaşmanın konforlu bir alanı değil, **performansın ideolojiyi zorladığı bir rekabet sahasıdır.**

Kentteki "denge ve denetleme" mekanizması, bu kez CHP'nin iç hataları ve AK Parti'nin etkin saha muhalefeti üzerinden yeniden şekillenmektedir.

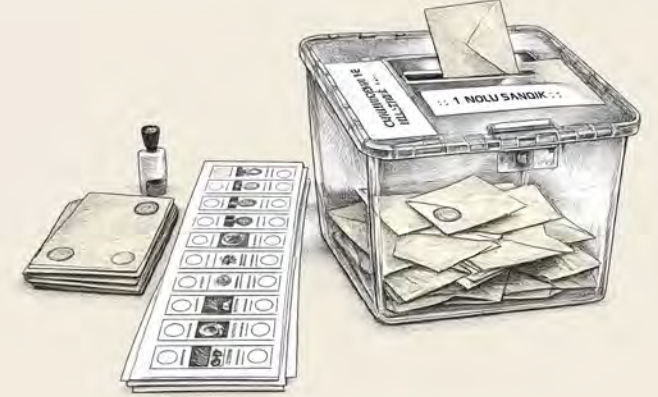

6 HİÇBİRİ PARTİSİNİN YÜKSELİŞİ

Bu bölümde; geleneksel siyasal bloklara mensup seçmenlerin yanı sıra, mevcut temsil mekanizmalarına karşı mesafeli duruşuyla dikkat çeken ve İzmir'in büyük "**görünmez**" gücü haline gelen seçmen kitlesi analiz edilmektedir.

İzmir'de Siyasi Gündem: Eylül 2024 vs Ocak 2026

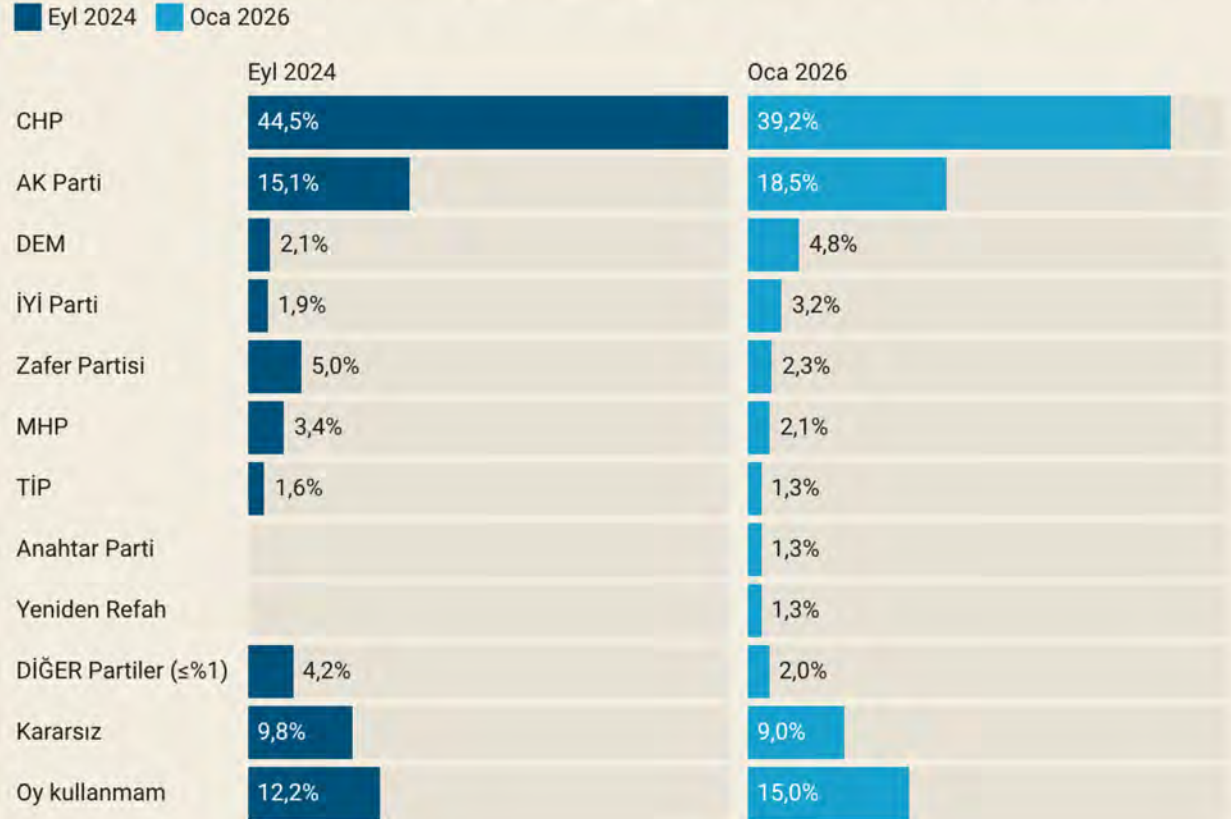

Eylül 2024 - Ocak 2026 kıyaslamasında temel eğilim; CHP'deki **%5,3'lük erime** ve **sandığa gitme iradesindeki zayıflamadır**. AK Parti'nin %18,5'e yükselerek **sınırlı toparlanma** sergilediği bu dönemde, "Oy kullanmam" diyenlerin %15'e ulaşması, seçmenin siyasal temsilden uzaklaşarak bir **protesto eğilimine girdiğini** teyit etmektedir.

Ana akım partilerden kopan oyların yeni bir merkez oluşturmak yerine sandık dışına çıkması, mevcut siyasal tıkanıklığın en somut göstergesidir.

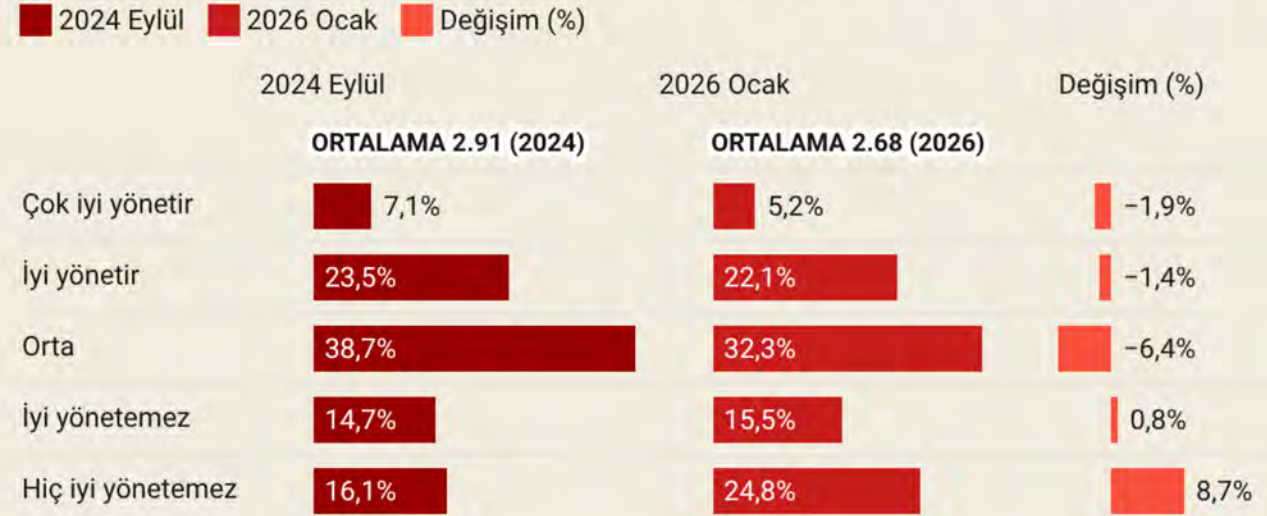
Grafik 10: Oy Tercihi: Bu pazar genel seçim olsa

Katılım motivasyonunda zayıflama: 'Oy kullanmam' artarken CHP'de gerileme dikkat çekiyor.

Grafik 11: CHP Türkiye'yi Ne Derece İyi Yönetebilir?

Veriler, CHP'nin "Türkiye'yi yönetebilir" algısının 2024 Eylül'den 2026 Ocak'a zayıfladığını gösteriyor

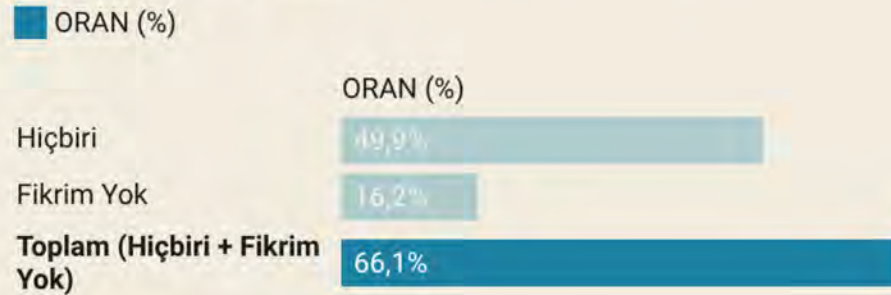
Özgür ÖZEL
CHP Genel Başkanı

Eylül 2024 ile Ocak 2026 dönemini kapsayan veriler, CHP'nin yönetim kapasitesine dair toplumsal algının **keskin bir güven kaybına uğradığını** göstermektedir. Ortalama skoru 2,91'den 2,68'e gerilemesi, partinin "yönetebilir" imajındaki erozyonu tescil ederken; "Hiç iyi yönetemez" kategorisindeki %8,7'lik radikal artış, seçimde **negatif bir kutuplaşmanın kemikleştiğine** işaret etmektedir. "Orta" segmentteki %6,4'lük kayıp ise, gri bölgedeki seçmenin **CHP'nin icra kabiliyetine dair ikna olmadığını** ve bu kitlenin büyük oranda **olumsuz kanaat tarafına kaydığını** kanıtlamaktadır.

İzmir'in Siyasi Arayışı: **En büyük "HİÇBİRİ PARTİSİ"**

Çalışmanın en çarpıcı ve stratejik açıdan **en kritik bulgusu**, seçmenin alternatif arayışındaki tıkanıklıktır. "**AK Parti** ve **CHP dışında** Türkiye'yi kim daha iyi yönetir?" sorusuna verilen yanıtlar, İzmir'de **devasa bir siyasi boşluk olduğunu** kanıtlamaktadır.

Grafik 12: AK Parti ve CHP dışında Türkiye'yi Kim Daha İyi Yönetir?

Bu tabloda seçmenin **üçte ikisi**, mevcut siyasi aktörlerin hiçbirinde bir gelecek görmemektedir. Bu oran, İzmir'de siyasetin "**temsiliyet krizi**" yaşadığının resmidir

- **Peki bu kitle kimdir?**

- Araştırma sonucu elde ettiğimiz bulgulara göre, genellikle kadınlar, eğitilmiş beyaz yaka ve ekonomik krizden bunalmış orta sınıftır.

- **Ne istiyorlar?**

- İdeolojik kavga değil, liyakat, şeffaflık ve somut çözüm.

- **Neden diğer partilere gitmiyorlar?**

- İYİ Parti, Zafer Partisi ve DEM Parti gibi alternatifler, söylemleriyle ve siyaset yapma tarzlarıyla bu büyük kitleyi ikna edecek bir "iktidar perspektifi" sunamamaktadır.

HİÇBİRİ	49,9%
FİKRİM YOK	16,2%
DEM PARTİ+SELAHATTİN DEMİRTAŞ	5,0%
ZAFER PARTİSİ+ÜMİT ÖZDAĞ	4,9%
İYİ PARTİ+MUSAVAT DERVİŞOĞLU	4,8%
MHP+DEVLET BAHÇELİ	3,0%
TİP+ERKAN BAŞ	2,6%
ANAHTAR PARTİ+YAVUZ ALİAĞIROĞLU	2,4%
YRP+FATİH ERBAKAN	1,4%
SAADET PARTİSİ+MAHMUT ARIKAN	0,6%
TKP	0,8%
BBP	0,3%
VATAN PARTİSİ	0,2%
HÜDA PAR	0,1%
EMEP	0,1%
SOL PARTİ	0,1%
SOL PARTİLER	0,2%
SAĞ PARTİLER	0,1%
İYİ PARTİ+ZAFER	0,2%
TİP+TKP	0,1%
DEMOKRAT P.+ANAHTAR P.	0,1%

MANSUR YAVAŞ	2,0%
EKREM İMAMOĞLU	1,6%
MUHARREM İNCE	0,8%
HAKAN FİDAN	0,4%
ALİ BABACAN	0,3%
CEM UZAN	0,2%
TURHAN ÇÖMEZ	0,2%
ABDULLAH GÜL	0,1%
AHMET DAVUTOĞLU	0,1%
TANJU ÖZCAN	0,1%
YILMAZ BÜYÜKERŞEN	0,1%
EROL AYYILDIZ	0,1%
AYYÜCE TÜRKEŞ	0,1%
METİN KÜLÜNK	0,1%
MURAT KURUM	0,1%
İMAMOĞLU+YAVAŞ	0,2%
KURTULMUŞ+FİDAN	0,1%
İMAMOĞLU+İNCE	0,1%
İNCE+YAVAŞ	0,1%
İNCE+ÖZDAĞ	0,1%
İMAMOĞLU+İYİ PARTİ	0,1%
AĞIRALIOĞLU+İYİ PARTİ	0,1%

İzmir'in Siyasi Arayışı: **En büyük "HİÇBİRİ PARTİSİ"**

Çalışma kapsamında "AK Parti veya CHP dışında Türkiye'yi iyi yönetebilecek parti ya da lider" sorusunun seçmen segmentlerinde **alternatif bir yol yaratıp yaratmadığı** ayrıca ölçülmüştür.

Buna göre, AK Parti ve CHP seçmeninde "Hiçbiri" yanıtının çok yüksek seviyelerde seyretmesi (*AK Parti %58,2; CHP %50,2*) ve "Fikrim yok" oranlarının da **eklenmesiyle** birlikte her iki ana blokta **AK Parti-CHP dışı aktörlere yönelik yönetebilirlik alternatifinin** zayıf kaldığı görülmektedir. Bu tablo, seçmenin önemli bir bölümünün ülke yönetimini **"iki büyük kutup"** üzerinden okuduğunu; üçüncü seçeneklere dair algının ise çoğunlukla tanınırlık, kurumsal kapasite ve devlet yönetme ehliyeti kriterlerinde **sınırlı kaldığını** düşündürmektedir.

CHP seçmeninde belediye icra performansının (*Ekrem İmamoğlu %4,1; Mansur Yavaş %3,1*) nispeten görünür bir kanal oluşturması, **"parti dışı liderlik"** alanının daha çok **kişisel güven ve icraat** üzerinden şekillendiğine işaret etmektedir.

Buna karşılık, **AK Parti-CHP dışındaki partilerin** seçmenlerinde yönetebilirlik algısı **daha konsolide bir yapı** sergilemektedir.

DEM Parti seçmeninde partinin ve Selahattin Demirtaş'ın güçlü biçimde öne çıkması (*DEM %41,4; Demirtaş %19,0*), **temsil** ve **liderliğin** yönetebilirlik algısını belirgin biçimde taşıdığını göstermektedir.

Benzer şekilde **İYİ Parti seçmeninde** parti (%43,9) ve parti kadroları/liderlik figürleri (*Musavat Dervişoğlu %7,3; Turhan Çömez %4,9*) etrafında **kümelenme** görülürken; **Zafer Partisi seçmeninde** de benzer bir durum görülmekte, parti ve Ümit Özdağ üzerinden yüksek düzeyde bir **konsolidasyon** (*Zafer %53,6; Özdağ %14,3*) dikkat çekmektedir.

MHP seçmeninde ise "Hiçbiri" yanıtının yarıyı aşması (%53,8), yönetebilirlik algısının daraldığını; buna karşın parti ve **Devlet Bahçeli** üzerinden kayda değer bir **çekirdek güven alanının** varlığını göstermektedir.

AK Parti seçmeninin %76,4'ü ve CHP seçmeninin %67,4'ü AK Parti-CHP dışında 'ülkeyi iyi yönetir' diyebileceği net bir adres söyleyemiyor.

**İzmir'de üçüncü yol:
Sandıktaki en büyük duygu
“alternatifsizlik”**

“Diğer” kategorisi, AK Parti – CHP eksenini dışında **alternatif arayışının en görünür olduğu** alanlardan biri olarak öne çıkarken, yanıtların **ideolojik olarak parçalı** dağıldığı görülmektedir (*Anahtar Parti %18,9; TİP %12,2; TKP %12,2; Yeniden Refah Partisi %10,8*).

Buna karşılık **“Kararsızım”** ve **“Oy kullanmam”** gruplarında **“Hiçbiri/Fikrim yok”** toplamalarının **çok yüksek seviyelerde** olması (*Kararsızım %87,0; Oy kullanmam %85,7*), bu iki segmentte meselenin “hangi alternatif daha iyi” sorusundan önce **siyasete güven/ilgi eşiğinin aşılması** gerektiğini göstermektedir.

Elde edilen bulgular, seçmen segmentlerindeki yönetebilirlik algısının; **'kutuplara bağımlı alternatifsizlik', 'parti-lider konsolidasyonu'** ve **'parçalı alternatif arayışı'** şeklinde üç temel ekseninde kümелendiğini göstermektedir.

Bu yapısal dağılım içerisinde, **'Sessiz Çoğunluk'** olarak tanımlanan kitle; **sandık motivasyonundaki düşüş** veya **protesto eğilimleriyle**, seçim aritmetiğini kökten değiştirme kapasitesine sahip en kritik **stratejik aktör** konumundadır.

7

CUMHURBAŞKANLIĞI SENARYOLARI

Bu bölümde; Türkiye'nin yakın siyasi geleceğini
şekillendirecek olan potansiyel **cumhurbaşkanlığı**
adaylık senaryoları ve bu senaryoların **İzmir**
seçmenindeki karşılığı analiz edilmektedir

Mansur Yavaş **Faktörü**

2026 yılı itibarıyla İzmir seçmeninin Cumhurbaşkanlığı adaylarına bakışı, kentin ideolojik kodlarını deşifre etmektedir.

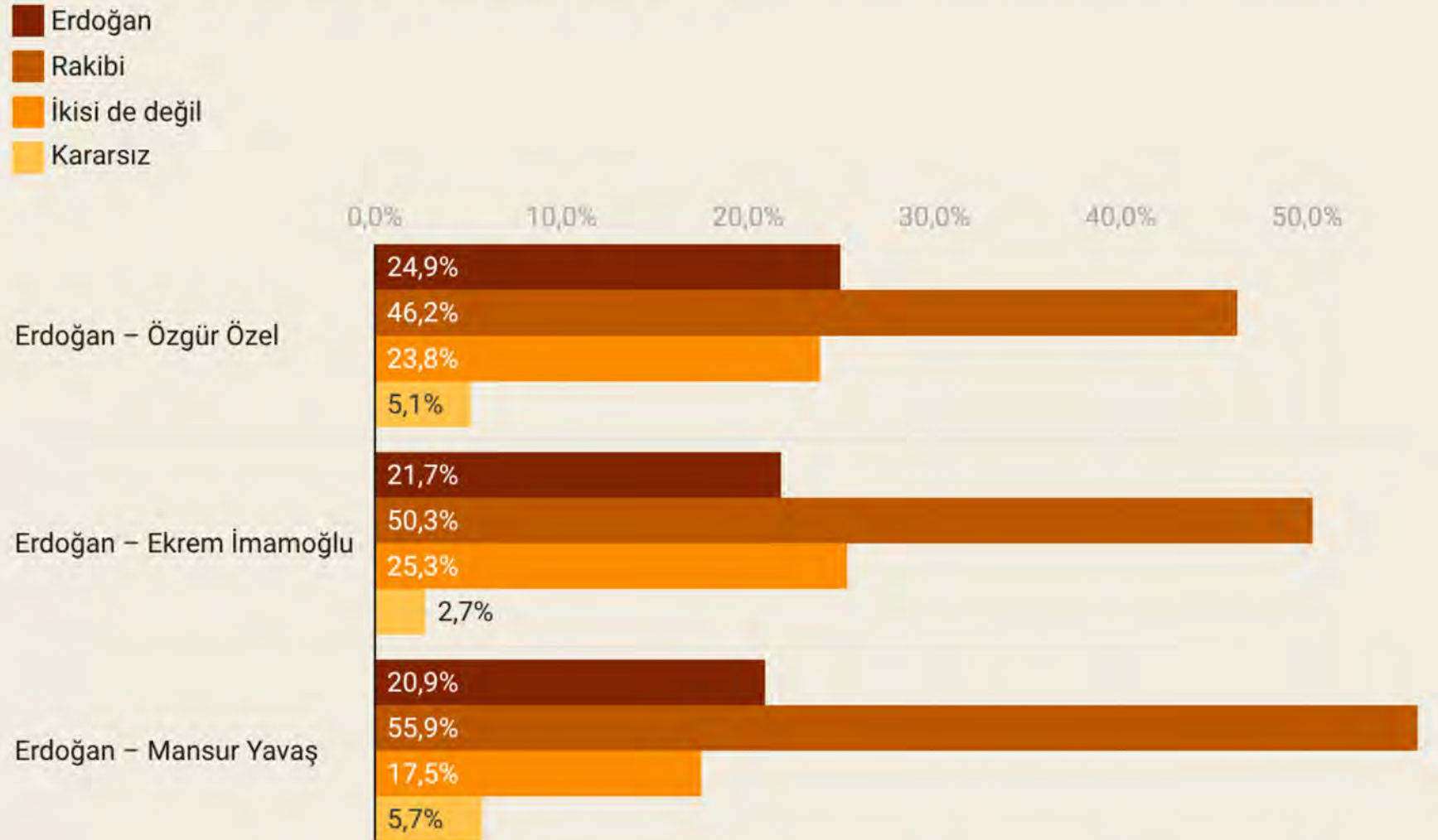
Araştırmaya göre, Erdoğan karşısında olası adaylar arasında **en yüksek “net üstünlüğün” Mansur Yavaş’ta toplandığını gösteriyor.** Yavaş’ın %55,9’a ulaşp Erdoğan’ı %20,9’da bırakması, yaklaşık 35 puanlık farkla diğer senaryolardan belirgin biçimde ayrışıyor. Aynı ölçekte Ekrem İmamoğlu’nun %50,3 (*Erdoğan %21,7*) ile 28,6 puan, Özgür Özel’in %46,2 (*Erdoğan %24,9*) ile 21,3 puan fark yaratması; muhalefet seçmeninin “kazanabilirlik” algısının **aday profiline göre hızla değiştiğine** işaret ediyor.

Bu farklar, yalnızca birinci tercihi değil, ikincil tercihler ve ittifak-ötesi oy geçişleri açısından da kritik bir üstünlüğe işaret eder: Yavaş senaryosunda oluşan tablo, **“muhalif seçmenin konsolidasyonu + merkez-sağ/milliyetçi seçmenin itiraz eşiğinin düşmesi”** kombinasyonunun daha güçlü çalıştığını düşündürüyor.

Grafik 13: Cumhurbaşkanlığı Senartoları (Erdoğan vs. Rakipleri)

Özgür Özel senaryosu, Yavaş ve İmamoğlu eşleşmelerine kıyasla daha “dengeye yakın” bir tablo sunuyor; bu da seçmen tercihinin henüz tam kilitlenmediğine işaret ediyor. Bu açıklık, doğru mesaj ve görünür performansla CHP Genel Başkanı Özgür Özel’in, İzmirli seçmen nezdinde yeni bir ivme yaratabilmesi için önemli bir fırsat alanı oluşturuyor.

Cumhurbaşkanlığı seçimi, İzmirli seçmenin algısında yerel seçimlerden farklı bir değerlendirme çerçevesine sahiptir. Bu düzeyde seçmen, adayın gündelik hayata dokunan vaat ve performans kapasitesi kadar, **“ülkeyi yönetebilme”** yeterliliğini de belirleyici bir kriter olarak ele almaktadır. İzmir özelinde laik-ulusalcı seçmen segmenti, **devletin kurumsal işleyişi ve yönetimde rasyonalite** vurgusuna yüksek önem atfetmektedir. Bu segment için **“devlet adamı imajı”** yalnızca sembolik/estetik bir unsur değil; istikrar, güvenlik ve öngörülebilirlik hissini güçlendiren bir göstergedir.

Özellikle ekonomik belirsizlik ve dış politika dalgalanmalarına ilişkin algının yükseldiği dönemlerde **“ciddiyet”** ve **“öngörülebilirlik”** beklentisinin daha görünür hale geldiği izlenmektedir. Bu çerçevede Mansur Yavaş'ın senaryo ölçümünde daha yüksek oy düzeyine ulaşması, **seçmenin belirli bir bölümünün Yavaş'ı “kriz üretme ihtimali düşük, yönetimi sadeleştiren ve kurumsallığı önceleyen” bir seçenek olarak konumlandığına** işaret etmektedir.

Tablo 15: Erdoğan-İmamoğlu | 2021, 2022 ve 2026 Karşılaştırması

Tercih	2021 Kasım	2022 Mayıs	2022 Aralık	2026 Ocak
Erdoğan	25.7%	23.2%	28.5%	21.7%
İmamoğlu	62.9%	58.6%	58.8%	50.3%
İkisi de Değil	7.6%	12.2%	7.2%	25.3%
Kararsızım	3.8%	6.0%	5.5%	2.7%

2021 yılından 2026 başına kadar uzanan veriler, Türkiye siyasetinde uzun süredir hakim olan **"iki ana kutup"** dengesinin sarsıldığını ve seçmen davranışında yapısal bir kayma yaşandığını göstermektedir. Veriler incelendiğinde, 2021 yılında **Ekrem İmamoğlu** üzerinde yoğunlaşan **%62,9'luk güçlü desteğin** zamanla **%50,3 bandına** çekildiği, **Recep Tayyip Erdoğan**'ın ise %21,7 ile dönem içi **en düşük seviyesine** gerilediği görülmektedir. Ancak analizin en kritik noktası, her iki ismi de tercih etmeyen **"İkisi de Değil"** grubunun **%7,2'den %25,3'e** ulaşarak **radikal bir artış** göstermiş olmasıdır. Bu tablo, seçmenin artık sadece mevcut kutuplar üzerinden pozisyon almadığını, **yerleşik siyasi aktörlere karşı bir "mesafe" geliştirdiğini** ve toplumun yaklaşık **dörtte birinin** mevcut seçeneklerin dışında **yeni bir siyasal yol arayışında** olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Tablo 16: Erdoğan-İmamoğlu | 2021, 2022 ve 2026 Karşılaştırması

Tercih	2021 Kasım	2022 Mayıs	2022 Aralık	2026 Ocak
Erdoğan	22.1%	17.4%	24.5%	20.9%
Yavaş	68.5%	65.1%	63.2%	55.9%
İkisi de Değil	4.6%	6.7%	6.5%	17.5%
Kararsızım	4.7%	10.8%	5.8%	5.7%

2021'den bugüne uzanan veriler, **Mansur Yavaş**'ın İzmir genelinde **en geniş kabul gören isim** olma özelliğini koruduğunu, ancak seçmen beklentilerinin zamanla değiştiğini ortaya koyuyor. 2021 yılında her 10 kişiden neredeyse 7'sinin desteğini alan Yavaş'ın oy oranı bugün **%55,9 seviyesinde** seyretse de, tablodaki en dikkat çekici gelişme, **ne Erdoğan'ı ne de Yavaş'ı tercih eden "İkisi de Değil" grubundaki hızlı artıştır**. 2021'de sadece **%4,6** olan bu kesim, bugün **%17,5'e** ulaşmış durumda. Bu rakamlar bize şunu söylüyor: Seçmen artık sadece kişilere değil, **somut çözümlere** ve **gerçekçi vaatlere** odaklanıyor; mevcut siyasi seçeneklere karşı daha temkinli bir duruş sergileyerek **"üçüncü bir yol"** olup olmadığını sorguluyor.

Öte yandan, bulguların kamuoyuna aktarımında iki temel **metodolojik hususun** gözetilmesi gerekmektedir. **Birincisi**, paylaşılan oranlar "senaryo ölçümü" niteliği taşımakta; seçmen yanıtları, aday isimlerinin çağrıştırdığı duygusal ve sembolik çerçevelerden etkilenebilmektedir. Bu nedenle "Yavaş senaryosunun daha yüksek görünmesi" önemli bir bulgu olmakla birlikte, bulgunun hangi seçmen kümelerinde (*CHP çekirdek seçmeni, kararsızlar, İyi Parti/MHP kökenli seçmen, gençler, kadınlar, düşük/orta gelir grupları vb.*) nasıl dağıldığının incelenmesi, yorumun sağlaması açısından kritik önemdedir.

İkincisi, belirli senaryolarda Erdoğan oyunun %20–25 bandında görünmesi gibi düzeyler; araştırmanın örneklem tasarımı, soru formu, ölçümün ikinci tur simülasyonu olup olmadığı, kararsızların dağıtım yöntemi ve katılım varsayımı gibi teknik parametrelere duyarlıdır. Dolayısıyla raporlama dilinde bulguların mutlak doğrulardan ziyade, adaylar arasında ortaya çıkan "**görelî üstünlük**" farkı üzerinden okunması ve bu farkın **bağlamının** net biçimde belirtilmesi gerekmektedir.

Genel değerlendirme itibarıyla veriler, İzmir’de Mansur Yavaş’ın “**genişletilebilir koalisyon**” kurma kapasitesinin diğer senaryolara kıyasla daha yüksek olabileceğine işaret etmektedir. Yavaş profili, CHP’nin **laik-modern** çekirdek seçmenini konsolide ederken; **milliyetçi-merkez** sağ seçimde itiraz eşiğini düşüren, **polemik maliyetini** azaltan ve **hizmet/öngörülebilirlik beklentisini** karşılayan bir çerçeve üretmektedir.

Bu nedenle Yavaş senaryosunun İzmir’in laik-ulusalcı damarında yalnızca ideolojik yakınlığa değil, aynı zamanda “**seçim kazanma rasyonalitesi**” üzerinden şekillenen güçlü bir karşılığa sahip olduğu değerlendirilmektedir.

Bir başka deyişle, İzmir seçmeni, cumhurbaşkanlığı düzeyinde “**kimlik temelli kutuplaşma**” yerine “**güven veren yönetilebilirlik**” talebini daha görünür biçimde öne çıkarmakta; bu talep, aday profiline bağlı olarak **oy üstünlüğünü** anlamlı ölçüde büyütebilmektedir.

Öte yandan **Ekrem İmamoğlu** ve **Özgür Özel** senaryolarının İzmir’de farklı türden avantajlar üretmekle birlikte, genişletilebilir koalisyon kapasitesi bakımından Mansur Yavaş’ın gerisinde kaldığını göstermektedir. İmamoğlu’nun **%50,3 seviyesine** ulaşması, CHP’nin modern-laik çekirdeğini güçlü biçimde mobilize edebilen, kampanya enerjisi ve değişim duygusunu yükselten bir profile işaret eder; **ancak Yavaş’a kıyasla** milliyetçi-merkez sağ seçimde itiraz eşiğinin daha hızlı yükseldiği ve dolayısıyla net farkın (28,6 puan) daha **sınırlı kaldığı** anlaşılmaktadır.

Özel'in **%46,2**'de kalması ise, **parti liderliği rolünün** doğal olarak daha "**parti kimliği**" ile okunması nedeniyle, İzmir'de CHP tabanını konsolide etse dahi kararsız ve parti-ötesi geçişken seçmende aynı ölçekte **geniş koalisyon üretmekte zorlanabileceğini** düşündürmektedir; nitekim Erdoğan karşısındaki farkın 21,3 puana gerilemesi, bu senaryoda "kazanabilirlik" algısının daha **zayıf çalıştığına** işaret etmektedir.

Bu çerçevede **Ekrem İmamoğlu** daha çok yüksek mobilizasyon ve değişim enerjisi, **Özgür Özel** ise daha çok kurumsal/partisel konsolidasyon kapasitesiyle konumlanırken; İzmir gibi hem laik-modern çekirdeğin hem de milliyetçi-merkez sağ geçişkenliğin belirleyici olduğu bir alanda, **Mansur Yavaş**'ın risk azaltan, öngörülebilir ve ittifak ötesi profili daha yüksek bir **toplam üstünlük** üretmektedir.

8 SONUÇ

Bu araştırma, **İzmir'in 2026 yılındaki siyasal ve toplumsal panoramasını** hem makro trendler hem de İzmir özelindeki mikro veriler ışığında analiz etmiştir. Uluslararası araştırma luruluşlarının metodolojik derinliğiyle hazırlanan bu çalışma, verilerin ötesindeki **siyasal mekanizmaları** ve **seçmen psikolojisini** şu temel sonuçlarda birleştirmektedir:

1

Ekonomik öküşün yarattığı "orta sınıf kaybı", seçmeni daha muhafazakar ve daha pragmatik bir çizgiye itmiştir. Siyasetin "büyük anlatıları", bireylerin "küçük ödülleri" ve "gündelik huzur" arayışı karşısında etkisizleşmektedir. Siyasal iletişim stratejileri artık rasyonel, **ekonomik odaklı** ve **mikro-hedefleme** üzerine kurulmak zorundadır.

2

İzmir'de yaşam memnuniyetinin %81' den %49'a düşmesi, muhalefet için bir "**güvenlik alarmı**"dır. İdeolojik kalelerin sadece kimlik siyasetiyle korunamayacağı, yerel hizmetleri eksikliğinin seçmende "**boykot**" eğilimini tetiklediği görölmektedir. Cemil Tugay yönetimi, bütçe disiplini ve borç ödeme gibi teknik başarılarla odaklanmış olsa da, bu tercihlerin halkın birincil sorunlarıyla **ilgi kuramadığı** anlaşılmaktadır.

3

Ulusal düzeyde **Mansur Yavaş** isminin **Erdoğan** karşısındaki ezici üstünlüğü, Türkiye'nin "**normalleşme**" ve "**hizmet odaklı yönetim**" talebinin en somut göstergesidir. **İmamoğlu**'nun yaşadığı "İkisi de Değil" direnci, toplumun kutuplaşmadan yorulduğunu ve daha kapsayıcı, **daha az polemikçi bir liderlik modeli** aradığını kanıtlamaktadır.

4

Terörsüz Türkiye" gibi radikal süreçlerin İzmir'in seküler-milliyetçi dokusunda bulduğu direnç, **Cumhur İttifakı**'nın toplumsal mutabakat inşa etmeden yürüttüğü projelerin **sınırlılığına** işaret etmektedir. Bu durum, 2028'e giden yolda **milliyetçi oyların başka siyasi partilere kayabilme riskini** de göstermektedir.

Sonuç olarak Türkiye; 2026 yılında bir yandan kurumlarına olan güvenini tamamen yitirmiş ve ailesine sığınmış bir toplumun sessizliğini, diğer yandan ise **erken seçim** talebiyle sesini yükselten bir çoğunluğun **gerilimini** yaşamaktadır. Bu gerilimin çözümü, siyasal aktörlerin toplumun "**vicdan** ve **cüzdan**" paradoksunu ne ölçüde anlayabileceğine ve **İzmir mikrokosmosunda** görülen yerel memnuniyetsizliği **ulusal bir umut dalgasına dönüştürüp dönüştüremeyeceğine** bağlıdır.

Integral

Araştırma

İsmet Kaptan Mah. Nükhet Hanım İş Merkezi, K8
35210 Konak / İzmir

integral@integralarastirma.com
www.integralarastirma.com

0 232 421 33 72